

Wychodzi codziennie rano oprócz dni połączonych
Adres Redakcji: Kijów, Kreszczatyk 38. Tel. 2464.
Adm. i Druk. Poiskim: Kijów, Kreszcz. 38. Tel. 1872.

DZIENNIK KIJOWSKI

PISMO POLITYCZNE, SPÓŁCZESNE I LITERACKIE

Wiosna kwartał pólca. rocz.
Wiosna Wiosna 12 12 12
Za granicą 4.50 6 12
Za zmianą adresu 30 kop.

Wacław Peretjatkowiczowej
KIJÓW, W. Włodzimierska № 47. Telef. 28 16.
Program gimnaz. z wykładem ojczyznego języka i literatury.

Lecznica chirurgiczna i terapeutyczna
Bibikowski Bulwar 4, telef. 1394.
Pracownia dla badań chemicznych i bakteriologicznych.
pod kierunkiem Dr A. MODRZEWSKIEGO

Plug - Samochód Motorowy THOMPSON-BREESE & Co
Najnowszej konstrukcji, przystosowany do potrzeb naszych gospodarstw, będzie demonstrowany w robocie na Wystawie w Winnicy w dniach 4, 5 i 6 września.
Przedstawicielstwo na Kraj Południowo-Zachodni
Dom Bankowy D. Mierzwiński i S-ka
Kreszczatyk 27.

W pierwszych dniach września MAGAZYN KRAWCA
I. Olszamowski
zostanie przeniesiony do domu I. Zaks.
Kreszczatyk № 6. Telefon 5 55.

Warszawska Spółka Melioracyjna
WARSZAWA: ul. Włók 18, tel 29-32. Egz od 1906 r.
WARSZAWA 1910 r. Medal złoty Minister Rolnictwa Egz. od 1907 r.
WILNO: Gubernators 5, tel 1054
PŁOCK: ulica Kolegialna Nr 1, telefon 11r 22

Otrzymaliśmy nowy transport Rok Polski
w życiu, tradycji i pieśni
Przedstawił Zygmunt Gloger
Wydanie drugie pomnożone z 40 rycinami.
Cena rubli 5.
Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”
cena niższa rb. 4.50 (z przesyłką).

TYGODNIK „Lud Boży”
Popularne Pismo Tygodnikowe — Narodowe i Katolickie.
Wychodzi z trzema popularnymi dodatkami:
I. Nasza Wieś, II. Gazetka dla Dzieci i III. Nauka Wiary.
Numer próbny czyli okazowy tygodnika „Lud Boży” wysyła się za żądaniem darmo. Najlepszym podarkiem od kapłana parafianinowi i od chlebodawcy pracującemu, czy to na gwiazdkę, czy w dniu imienin — jest „Lud Boży”. W każdym polskim domu na Rusi mamy kogoś kto z potykiem dla siebie i swego otoczenia może i powinien czytać „Lud Boży”.
WARUNKI PRENUMERATY:
Cena półroczna rb. 1.50
Adres Redakcji i Administracji: Kościelna № 10

Teatr Miejski. Dyrekcja M. Topor - Begrowa.
Dnia 6-go września „Eugeniusz Oniegin”. Biorą udział (według alfabetu rosyjskiego) pp: Drabomirej, a. Kiselewska, Skibińska, Fiodorowa, pp: Brajwin Gorczakow, Oreszkiewicz, Ceschewicz. Początek o g. 8 w. W sobotę dnia 8-go w polidnie po cenach ogólnie przystępnych „Demon”, wieczorem po cenach zwy. czajnych: 1) „Lakme”, 2) „Pajase”. Dnia 9 w polidnie po cenach ogólnie przystępnych „Eugeniusz Oniegin”, wiecz. po cen. zwykł. „Hugonoci”. Dnia 10 „Królewska narcezońska”. Bilety na wszystkie oznacz. przedt nabym można. Wk óte dane będą po raz 1-szy przy kompletacji nowej wystawie M-me Butterfly (Czio Czio Sa) muz. Pucciniego. 39.

Teatr „Słowcow”. M. B. BEROVA.
Dnia 6-go raz pierwszy „Dwa hrabiowie” w 3-ach aktach. Początek o godzinie 8 wieczorem. Ceny zwykłe. W piątek dnia 7-go przedtawienie nie odbędzie się. W sobotę dnia 8-go września dwa przedtawienia: po pol. „Panna bez posagu” w 4 akt, wieczorem pierwszy raz; „Zniszczenie Sodomy” w 5 akt W niedzielę dnia 9-go przedtawienie: w południe po raz 1-szy „Udatno nie hańbi” w 3 akt, wieczorem „Ostatnia wola” w 4 aktach. W poniedziałek dnia 10 „Rewizor” w 5 aktach. Ceny ogólnie dostępne. 39.

PIERWSZY TEATR AMATEURSKI
W czwartek dn. 6-go, w sobotę dn. 8-go i w niedzielę dn. 9-go września XXXIV cykl. 1) „FIAMETTA” kom. w 1 akcie, tłum. Burmista. 2) „NA CHLEB I NA WODE” żart wodew. w 3 akcie Rod sławskiego. 3) „PROCH” żart w 1 akcie Blybna. 4) Występy solowe. Reżyser D. Gutmana Pocz. o g. 7 m. 15 w. we święta o g. 6 m. 15 w. Wejście o 5 pól godziny. Cykl następny XXXV od poniedziałku dn. 10 września 40.8

Z pozwolenia CESARSKIEJ AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH
Szkoła malarstwa rysunku i rzeźby
artysty J. Milkina Aleksandrowska 37 A w pobliżu Muzeum: Grupy: normalna, niedzielna, wieczorna i dla dzieci. Programy i warunki w szkole od g. 11 - 2 pp. codziennie. Początek zajęć dn. 5-go września Uorasz się korzystać z winy. 40.7

Zatw. przez Minist. Spr. Wewn. Sławicz-Regamey
Szkół Muzyczna (Bibikowski Bulwar 36, telef. 14-91).

El-mentar z-kład Dziecinnym Ogródkiem Frebrowskim
A. J. ALEKSIEJEWEJ, Fundulewska № 12 m. 9.
Dzieci obojga płci przyjm sa od 4-12 lat. Podstawą naucz. jest metoda poglad. Poważ. uwagę zwróc. na przyrodz. laws wo, nauki przyrodnicze oraz systemat. wyszwm, rywow, wyplat. leji-nie i in. zajęcia. Codziennie prak. Na żądanie muzyka. Spec. uwaga wyki franc. lub niem. jęz. ga zwróc. na fiz. rozwój dzieci i pla- stykę (codz. gimn., gry ruch., śpiew, gimnastyka sokołska. W nie- dziele) Dla dzieci starszych. dzieli- i świata urządzą są czyt i obraz. nikać. Muz. wykł. w celu przyg. do Szkoły muzycznej uczeń. w różn. wieku, niezależ. od ogród. dziec. Przyj. od godz. 11 - 3 pp. 40.4

FABRYCZNY SKŁAD
Akco. Towarzystwa Warszawskiej Fabryki
Dywanów
Materii meblowych, firanek, portyer etc.
Kijów, Kreszczatyk Nr 6, (obok Placu Cesarskiego)
Ceny według cennika fabrycznego.
Otrzymi wybór prawdziwych dywanów perskich.
Zwracamy uwagę Szanownej Publiczności na wystawę.

W magazynie T-wa Akco
Jakób i Józef Kohn
9 Mikołajowska 9.
OTRZYMANO WIELKI WYBÓR
ANGIELSKICH METALOWYCH ŁÓZEK
znanej firmy „Konrad, Jarnuszkievicz i S-ka”
Warszawa. 41.6

Dziś Wyścigi.
POCZĄTEK PUNKTUALNIE O G. I PO POŁ.
OPUSCİL PRASĘ, ZESZYT XI ty
„Dziejów Porozbiorowych Litwy i Rusi”
Cena zeszytu kop. 35; z przesyłką kop. 40.

ODESA
prenumeratę na „Dziennik Kijowski”
przyjmuje
Księgarnia i Czytelnia
A. Zwierowicza
J. kateerimnka ja 3 32

WYSZYŁ Z DRUKU I SA DO NABYCIA OSTATNIE NOWOŚCI
MARYANA DJBIECKIEGO
ROMUALD TRAUGUTT
i jego dyktatura podczas powstania styczniow'ego 1863-1864. Wyda- nie 3 powiększone (z 3 rycinami). Cena rb. 1.8.
JOACHIMA BARTOSZEWICZA
NA RUSI. POLSKI STAN
POSIADANIA
(Kraj-Ludność-Ziemia) z 11 tablicami statystycznymi. Cena rb. 1.
Na zamówienie wysyła się za zaliczeniem pocztowym 4.6.

Skład Fortepianów i Pianin
J. Kerntopf i Syn
Jostwa Kijowskiego oddziału Rosyjskiej Cesarskiej szkoły Muzycznej i Konserwatorium Warszawskiego Kijów, Kreszczatyk № 33. Telefon 806
Bluthnera, Szedera, Berduksa, Renisza
i innych fabryk. Wynajem i reparacye.

Dom Bankowy
D. Mierzwiński i S-ka
Kreszczatyk 27, tel. 18-64.
Płaci na racl. bieżąc.: 5 — 6%
Na wkłady terminowe: 6 — 8%
(Zależnie od terminu i sumy).
Zalawia wszelkie czynności bankowe. Realiza- cya pożyczek bankowych na majątki ziemskie.
Kupno i sprzedaż majątków. 40.4

KALODONT
Niezbędny KREM i ELIKSIR do ZĘBÓW
Utrzymuje zęby białe, czyste i zdrowo.
Żądać wszędzie

Superfosfaty
fabryki Belgijskiego Tow- „AIDA” w A-la-
rystwa Anonimowego kach
(gub. Bessarabska).
Sprzedaż na gub.: kijowska, podolska, czernihow- ska, poltawska i kurska
DOM BANKOWY
D. Mierzwiński i S-ka
Kijów, Kreszczatyk 27. Tel. 1864. 40.5

Otrzymany nowy transport
niezbędnej w każdym domu polskim
Encyklopedyi Staropolskiej Ilustrowanej
ZYGMUNTA GLOGERA
jest najpożyteczniejszym a wspaniałym podarkiem
Na wallnie, w 4-ch wielkich to- mach ozdobnie oprawionych, nagro- dzona przez Kasę Mianowskiego, o- bejmująca kilka tysięcy artykułów z ilustracyami i nutami, w zakresie polskich i litewskich dziełwoj kultury, praw, obyczajów narodowego, sztuk nauk, uzbwojeń i ubiorów, zabaw i gier, muzyki i pieśni, numizmatyki i etnografii życia publicznego, rybo- wskiego, rolniczego, kościelnego i lo- wieckiego z 9-ciu wieków ubiegłych. Podręcznik w każdym domu koniecz- ny bezwarunkowo.
Największym znawca przeszłości polskiej, profesor Aleksander Brück- ner, tak pisze (w „Bibliotece War- szawskiej”) o Encyklopedyi Glogera: „Równie pożytecznego, ciekawego i pouczającego wydawnictwa nie sposób pomysłić. Znajdzie w niem czytelnik skarbiec rzeczy własnych, o których się często słyszy, a mało wie. I nabiera te szczegóły nowo- go barwnego życia i wkręca się z zamierzcnią przeszłości, i biją do niej blaski i słychać jej głosy”...
Cena księgarska rb. 18. 40.6

Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”,
zamawiających dzieło w Administracji pisma, cena niższa do rb. 12.
Na przesyłkę pocztową dołączyć należy rb. 1.
Otrzymany transport
Rocznika „Ziemia” z 1910 r.
wydawnictwo „T-wa Krajowozawozego”.
Cena dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”:
bez oprawy rb. 5.25
w ozdobnej oprawie 6.75
Na przesyłkę pocztową dołączyć należy rb. 1. 49.0

Za kulisami polityki fińskiej

Jak dowiaduje się „Russkoje Słowo”, wkrótce ukazać się ma nowa książka w sprawie fińskiej. Autor, kryjący się pod pseudonimem, do niedawna wysoki dygnitarz państwowy, przytacza w niej kilka interesujących faktów z dziejów polityki fińskiej.

Kampania przeciwko Finlandji rozpoczęła się jesienią 1909 r. od narady, którą zwołał w swoim mieszkaniu prezes rady ministrów Stolypin. W naradzie tej wzięli udział: Czaritow, Korewo, generał Borodkin, Guczkow, Krupniskij, Bennigsen, Wietczynin, Rodzianko i inni.

Na naradzie tej po raz pierwszy wystąpił Stolypin z projektem prawodawstwa ogólnopaństwowego. Strona prawa projektu została przytem tak oryginalnie uzasadniona przez Stolypina, że nawet obecny prawniczy profesor Siergiejewicz, dziś już nieżyjący, na którego autorytet, jak wiadomo, niejednokrotnie powoływali się zwolennicy dzisiejszej polityki fińskiej, powstał i wygłosił wielką mowę, w której zbijał punkt po punkcie stolypinowską interpretację stosunków Rosji i Finlandji. Już po skończeniu narady, poruszony do głębi profesor, powtarzał, że budować sprawę prawodawstwa ogólnopaństwowego na takich podstawach, jak chce Stolypin, jest prawnie rzeczą niemożliwą.

Jednakże wnioski Stolypina zyskały wówczas uznanie. Na naradzie postanowiono przygotować opinię publiczną do ewentualnego wniesienia do Dumy projektu o prawodawstwie ogólnopaństwowym.

Politykę cerkiewną wówczas, jak zaznacza autor książki, robiono w salonie hr. Ignatiewej. Na wzór tego salonu przygotowania polityki fińskiej podjął się „salon” hr. M—nowej. Rozpoczęto bardzo szeroką akcję, otrzymując znaczne subsydia na „obrabianie” opinii. Wydawano broszury, między innymi osławioną broszurę o przygotowywanym jakoby w Finlandji powstaniu.

Broszura ta, przetłumaczona na język francuski, została rozesłana także pismom zagranicznym, bo i zagraniczną opinię trzeba było do zamierzonej polityki przygotować.

Polityka Guczkowa, który wówczas prezydował w Dumie, była zdaniem autora, niewyraźna. Autor miał wrażenie, że Guczkow na wszelki sposób odwlekał rozprawę nad projektem prawodawstwa ogólnopaństwowego, licząc prawdopodobnie na to, że fala szowinistycznego nacjonalizmu nieco z czasem opadnie. Ale już na wiosnę 1910 roku projekt został przyjęty, przy demonstracyjnej nieobecności opozycji, a także i Guczkowa, który widocznie nie chciał brać udziału w głosowaniu.

Sily wojenne państw bałkańskich.

Bułgaria liczy na stopie wojennej 6 dywizji piechoty po dwie brygady, brygada po 2 „linijskie” i po jednym pułku tyralierów; jedna dywizja jazdy po 18 szwadronów; 9 baterii polnych, 9 waloowych i 5 fortecznych; kompanie saperów i sanitarne przy każdej brygadzie. Nadto poza armią regularną 6 pieszych brygad t. zw. „przyczupna wojska”, po 2 pułki z 6 batalionów złożone i 18 baterii polnych. Łłość wojska: 174,000.

Czarnogóra wystawia w razie wojny 8 brygad piechoty i 9 baterii polnych, tudzież 4 szwadrony jazdy — razem 50,000 zbrojnych. W razie obrony kraju przed najazdem — każdy czarnogórzec jest znakomitym żołnierzem.

Serbia ma na stopie wojennej w pierwszych wiciach 5 dywizji piechoty po 2 brygady po 2 pułki

ki po 4 bataliony; pułk konnicy z 3 szwadronów, brygadę artylerji z 9 baterji.

Drugie wici powołują pod broń dalszych 5 dywizji piechoty po 2 batalionów, 2 szwadrony jazdy i 3 baterje. Na trzecie wici powstaje dalszych 5 dywizji piechoty i jedna konnicy. Zoiniczy razem 158,000, koni 6,500, dział 400.

Rumunia wystawia w razie wojny 4 armie po 2 dywizje piechoty, po jednej brygadzie artylerji i jednej „Karalazów” (huzary lekko zbrojna). Każda armia obejmuje 39,000 karabinów, 1,170 szabel i 108 dział. Nadto poza armią regularną 143 batalionów piechoty, 102 kompanii straż granicznej, 71—78 szwadronów jazdy i 81 baterji.

Grecja rozporządza na stopie wojennej 55 batalionami piechoty, 18 szwadronami jazdy, 29 baterjami polnemi i 16 „kompaniami technicznemi” — razem 82,000 regularnego żołnierza i 174 dział. Poza tem „gwardya narodowa” 76,800 pierwszego powołania i 58,000 drugiego powołania — ale to już „wojsko” bardzo wątpliwe.)

„Z Zapadłego kąta”

Od p. M. St. z Wołynia otrzymujemy pod tym tytułem twiazankę refleksyjną w odpowiedzi na artykule p. J. B. o „Zapadłych kątach.” [Chętnie umieszczamy na łamach naszego pisma to pierwsze — aby nie ostatnie echo wspomnianego artykułu.

Leży przedemną numer „Dziennika” z artykułem: „Zapadłe kąty”. Wywołał on we mnie dużo myśli smutnych, refleksyj gorkich; chciało się coś mówić, przekonywać kogoś — wolać o pomoc i radę...

Ala czy „Zapadłe kąty” mają głęść, czy im mówić wolno i czy wreszcie potrafia, gdy chcą nawet goraco?

Pan J. B. dał na wstępie obrazek pełen delikatnego uroku i poezji wsi gluchej, oddiętej od swiata, takiej, gdzie naprawdę „cicho, rozkosznie, bez krzyku i bólu trwa ciągle wielka tajemnica życia”. Tak. Ale stopniowo nastąpił się zmienia, pierwsze chwile oczarowania pogodnego i sennego mijają i pan J. B. zaczyna szukać na tle istoty bytu wiejskiego, istoty indywidualnego, wewnętrznego życia ludzi.

Ton jego staje się coraz bardziej smutny i gorzki, bo nie znajduje go. Czy trafił tak specjalnie nie szczęśliwie, czy opisał sporadyczny wypadek?

Nie wiem. Zapadłe kąty tak mało o sobie wiedzają, chyba z gazet. A gorzko czytać takie rzeczy, bo trzeba przyznać, że czuje się w nich prawdę. Jednak należy zrobić pewne zastrzeżenia. Czy wszyscy ludzie w zapadłych kątach są tacy, a jeśli są, czy bezwzględnie są temu winni? Nie staję w ich obronie tylko — ale trzeba wziąć pod uwagę te właśnie warunki i otoczenie, w których żyją. Nie mówią już o nieodłącznych kłopotach w tem, zdawałoby się „sielisko-anielskim” życiu różnych Hrehorów i Napadów, ale może ci ludzie bezwiednie bytują jak otaczająca natura, żyją wegetatywnie, jak ich lasy i zboża, z troską tylko o wyciążenie potrzebnych do życia soków z wspólnej matki — ziemi. Smutne to porównanie — prawda — nawet upokarzające dla ludzi, którzy winni myśleć i czuć; ale jaka rada na to, co robić by stali się innymi? — Pan J. B. konstatuje tylko fakty, ale rady nie daje — może jej niema?

Po części tak i nie — bo leżeć ona powinna w tychże ludziach, w nich samych.

I leży ona tam zapewne — tylko śpi cicho, niezbudzona jeszcze — nie słyszy głosów wołających zewnątrz, bo słyszeć nie chce, czy nie umie tego wewnętrznego głosu prawdy, który w każdej duszy być winien. Jak go wydobyć na zewnątrz, jak rozbudzić tych ludzi śpiących jeszcze?...

Oni są nieraz jak dzieci, czasem leniwe, które do pracy i nauki potrzebują napędzenia, lub nawet zawstydzenia — czasem znów dobre, tylko beztrojskie dzieci, co patrzą, nie widząc. Gdy im jednak kto zwróci uwagę i wakaie niedostrzeżoną przez nich i rzecz — są wzdzięcne i pilnie baczą kolo siebie.

Może i ci ludzie, choć nie dzieci już, potrzebują takiej dobrej i czujnej ręki, któraby im drogę wskazała; — może nie wiedzą jak na

nią wejść, pomimo nawoływań rozlicznych, ale tych nigdy dość.

Prawda — p. J. B. pisze słusznie, że jest nią towarzystwa rolnicze, sklepy współdzielcze, w których tak mało biorą udziału ludzie z zapadłych kątów, a który powinni być choć częściowo ujściem aspiracji ludzkich do czegoś nie tylko swojego, codziennego. Ale, primo, nie wszędzie są takie instytucje, a secundo bywa tak, niestety często, jak pisze p. J. B. że ktoś pojedzie raz, drugi, nie zastanie ludzi, którzy mieli i powinni byli być — zniechęca się i daje za wygraną. To już nasza wada ogólna, że zbyt łatwo się zniechęcamy; ale najgorsze, to brak poczucia obowiązku do czegoś, co się już zapoczątkowało i w czyn wprowadziło. — Nie bez słuszności mówi się o słomianym ogniu.

Ala czy znów słusznie pisze p. J. B. o tego rodzaju (zaobserwowanym) fakcie, o niechętnym i ironicznym uśmiechu jakiegoś pana, któremu raportują, że pastuch Matwij prosi o książeczkę. Czyż są jeszcze dziś ludzie, którzy tylko ironicznym uśmiechem reagują na podobne rzeczy? Wierzę się wprost nie chce i doprawdy boleśnie pomysleć, że to może być prawda.

Może to tylko jaskrawe zabarwienie dla urozmaicenia opisanej szarzyzny życia wiejskiego? Obyż tacy Matwije byli częściej i w naszych zapadłych kątach; dajcie nam ich jak najwięcej — bo niestety trafiają się tak rzadko, że nie widać ich prawie. Wyrastające jak grzyby po deszczu różne szkółki ziemskie i t. p. mało dotychczas takich osobników przysparzają — a stwarzać ich sobie nie mogą nieraz dwory z zapadłych kątów. Nieraz nie mogą z powodu ogólnych krepujących warunków, które nie jednego wstrzymują w obawie jakiejś odpowiedzialności — a czasem tylko nie chcą, postrągnięni w cichej drzemce spokojnego życia wiejskiego.

Są i tacy, niestety. — Więc jak ich ocena, jak przerobić, by stali się innymi?

Są dobrze wychowani, towarzyscy, potrafia mówić o zagranicy, polityce nawet, a nie są w stanie zdać sobie sprawy z przeczytanymi książkami, pomysleć i wziąć choć trochę do siebie ogólniejsze nakazy życiowe.

Poradzić co na to panowie dziennikarze, literaci — wy, którzy „trzymacie rękę na pulsie życia” — nie konstatujcie tylko samego faktu spadania, lub podnoszenia się temperatury, ale dawajcie rady, by leczyć te życiowo chore organizmy.

Może niejedną z nich potrzebuje tej własnej podniety, od której wy, ludzie z miasta, uciekacie do cichej i drzemającej wsi na wypoczynek. Przynieście nam ją w zapadłe kąty, a wzamian nabierzcie w dusze tej ciszy i spokoju, który w nich jest.

Wlewajcie w ludzi to niezłomne przekonanie, że sprawa, ta nasza, leży nie w obłokach poezji, ale tu na ziemi, w drobnej nawet rzeczy, której stanie się poezją, byle przejść się nią gorąco i chcieć w czyn wprowadzić. Piszcie, mówcie, że życie wola, idzie i zostawia w tyle opieszale maruderów, którzy mu się opierają. Niech pojma wreszcie te biedne, zapadłe kąty, że i one stanowią część ziemi, część nas i że nie mają prawa trwać jako martwe punkty, bo tamują ruch ogólny, szkoda innym i sobie też, niewracając bezużytecznie nakazy ducha ludzkiego, które się przedewszystkiem hedować i rozwijać powinno.

M. St.

Handel ojcowizną na Litwie.

Pod tym tytułem piszą do „Kuryera Litewskiego” z Wilna:

Man właśnie przed sobą, wykaz dóbr, które w obrębie samej Litwy Wileńskiej w czasach ostatnich uległy sprzedaży, przeważnie w drodze parcelacji. Niektóre z tych dóbr rozparcelowali sami ich właściciele między włościan miejscowych; innych zaś, dziecięce się pozbyli przy pomocy uslugownego Banku Włociańskiego, który jak wiadomo, odznacza się całkiem indywidualnym poglądem na tutejsze sprawy narodowościowe i nie podziela najwidoczniej poglądu, uznawanego przez kółka rządzące, że włościanie białoruscy są włościami „rosyjskimi”. Bank jest stanowczym przeciwnikiem osadnictwa włościańskiego miejscowego, białoruskiego i gorliwym, jak wiadomo protektorem imigracji wschodniej.

Wśród dóbr sprzedanych na parcelację, jest sporo majątków dużych; przytem bardzo zamkniętych.

Do największych należy Franopol ks. Lubomirskich. Obszar tego majątku ziemskiego wynosi około 70 tysięcy morgów magdeburskich.

Temuż losowi, co znany w Ziemi Wileńskiej Franopol, uległa niebawem, lub już uległa w r. b. dobra następujące:

1) Lewków, Julii Ignacowej hr. Korwin-Milewskiej, z pierwszego męża Umiasłowskiej. 2) Umiasłowa, stanowiąca własność spółkwa księżnej Ogłńskiej, tudzież Maryi z księżat Ogłńskich Oskierczy. 3) Sielisce p. Koziej Poklewskiego. 4) Cyrylanowo p. Wasilewskiego.

Ala nie dość na tem. Ten smutny wykaz jest dłuższy i obejmuje jeszcze dwa majątki ziemskie, położone również w obrębie Ziemi Wileńskiej, a stanowiące własność Maryana hr. Umiasłowskiego, zachęca wreszcie i o województwo Mińskie, gdzie sprzedaży uległy duże dobra Hańciewicz, w powiecie stuchim, stanowiące własność hr. Stanisława Czapkiego, z Berzan, w powiecie szawelskim.

Skutkiem tak ożywionego handlu „ojcowizną”, wygląd wielu powiatów na Litwie uległ w latach ostatnich bardzo znacznemu przeobrażeniu. Starsi ludzie, po dłuższej nieobecności w tych stronach, oznacz ich wprost nie mogą; tak bardzo się odmienili.

W końcu 19 wieku przestoczyły się niektóre powiaty, niemal całkowicie, np. nowogrodzki i inne, skutkiem przysusowej wyprzedaży puszczy po ks. Karolu „Panie Kochanku” przez księżnę Hohenlohe, obecnie zaś zmieniają swój wygląd z mocy własnego utrącusostwa, zlej gospodarki, braku ukochania tej ziemi, obficie zroszonej krwią ojców i dziadów naszych.

Do powiatów, które w latach ostatnich najbardziej się przeobraziły, należą w Ziemi Wileńskiej: dzisieński i lidzki; o ile w powiecie nowogrodzkim olbrzymie włości dziś należą do księżat Światopek - Mirskich, spadkobierców „atamana” wojak kozackich, który skupił całą „Zamirszczyznę”, upatrując tam w okolicach miasteczka Mira jakoby swe gniazdo rodzinne i na którego prośbę nawet stacye Horodziej, leżącą w obrębie majątku tejże nacy, ongi Brochockich, przemianowano na „Zamirszczyznę” — o tyle w powiecie lidzkim, w gubernii wileńskiej, stał się teraz swego rodzaju „księciem udziałnym”, od którego zależy byt większej części ludności powiatu, graf Mawros.

Jako fakt wielce zmienny — dodajemy na zakończenie — należy stwierdzić, że największa partaż ojcowizny, najbardziej ożywiony nią handel daje się dzisiaj zauważyć przeważnie w sferze dziecięcych bardzo zamkniętych, zaopatrzonych w mioty i korony hrabiowskie. To zjawisko dostrzeżono nie tylko w Ziemi Wileńskiej, lecz i na całej niemal Litwie.

Konkurs muzyczny.

Komitet obchodu 50-tej rocznicy powstania styczniowego, pragnąc uczcić tejsze rocznicy uzyskać dla literatury muzycznej pamiątkowe dzieło szerszych rozmiarów, ogłasza konkurs na mszę, przeznaczając nagrodę pieniężną w kwocie 500 koron za pracę najlepszą.

Msza ma być ułożona na chór mieszczański i głosy solowe z towarzyszeniem orkiestry i organów.

Tekst jej ma być polski lub łaciński, w pierwszym jednak wypadku musi odpowiadać zarówno kościelnym przepisom, jak i wymaganiom literackim.

Msza ma być solenna, a rozmiary jej podobnie jak i cały układ muszą być zastosowane do liturgji kościelnej, gdyż zależy właśnie na stworzeniu dzieła, dającego się w całości wykonać w ołtarzu.

Charakter mszy ma być uroczysty, a nie elegijny, pożądana jest jednak rzecz, aby pierwszoplanowo tkwił w kompozycji o przeznaczeniu tak wybitnie narodowe.

Msza wykonana ma być po raz pierwszy na nabożeństwie podczas zjazdu śpiewaków, urządzanego ku uczczeniu rocznicy styczniowej w roku 1913; zresztą wszelkie prawa własności pozostają przy autorze.

Termin nadsyłania utworów — dzień 15 marca 1913 r. włącznie.

Adres: Biuro sekcji muzycznej komitetu obchodu 50-tej rocznicy powstania styczniowego we Lwowie, ul. 3 Maja l. 16, na ręce Dyonizego Totha, prezesa sekcji.

Skład jury będzie podany później do publicznej wiadomości.

Do powyższego konkursu dopuszczeni będą tylko kompozytorowie narodowości polskiej, którzy przedłożyli utwory oryginalne, nieudrukowane dotąd i nigdzie jeszcze nie wykonane.

Ubiegający się o powyższą nagrodę winni utwory swoje, opatrzone godłem, umieszczać w kopercie, w której ma się znajdować druga koperta zamknięta, opatrzona na zewnątrz tem samym godłem, co utwór, a zawierająca wewnątrz imię i nazwisko, tudzież adres autora.

Handel zagraniczny Rosji.

W poprzednim artykule przytoczyliśmy dane, dotyczące wywozu Rosji w pierwszej połowie 1912 r. Obecnie cytujemy dane przywozu za pierwszych 6 miesięcy 1912 r.

Przywóz rosyjski w tym okresie zmniejszył się wbrew dotychczasowej tendencji wzrostowej. Wartość importu za pierwsze półroczcie wyniosła 491,4 mil. rb., o 18,6 mil. rb. mniej, niż w r. 1911, czyli o 3,6 proc.

Podług głównych grup towarów przywóz przedstawia się w porównaniu z poprzednimi latami jak następuje (w mil. rb.):

	1908	1909	1910	1911	1912
Produkty żywnościowe	54,3	52,6	54,6	58,3	60,9
Surowce i półfabryki	206,8	181,8	252,0	258,4	246,1
Zwierzęta	0,4	0,5	1,4	1,3	1,3
Wyroby	104,6	127,0	153,5	192,0	183,9

Największe zmiany zaszły w przywozie surowców i półfabrykatów, zmniejszył się on o 4,8 proc.; — przywóz wyrobów zmniejszył się o 4,6 proc., produktów zaś żywnościowych zwiększył się o 4,5 proc.

Przywóz cały dzieli się podług grup taryfowych jak następuje:

	1910	1911	1912
Produkty żywnościowe i zwierzęta	56,0	59,6	62,2
Produkty zwierzęce i wyroby z nich	38,5	42,2	35,2
Produkty leśne, wyroby z drzewa i koszyki	15,9	18,2	17,9
Wyroby ceramiczne	8,2	10,4	11,4
Mater. opalowe, smoly i wyroby z nich	43,7	35,3	42,2
Materyały i prod. chemiczne	23,0	26,1	26,0
Ruda, metale i wyroby metalowe	112,4	144,1	141,6
Papier i druki	14,8	14,8	16,2
Przędza i wyroby przędzalniane	141,3	152,0	131,4
Ubiory i galanterja	6,8	7,3	7,8

W pierwszej grupie najwięcej wzrósł przywóz zboża w ziarnie (3,0 mil. pud., w roku zaś 1911—2,2 mil. pud.) i sędzi (7,6 mil. pud. — 6,5 mil. pud.). Przywóz herbaty nieco się zmniejszył.

Druga grupa wykazuje zmniejszenie o 7,0 mil. rb., zmniejszył się przywóz sadła, skór wyprawionych i niewyprawionych, natomiast wzrasta stale przywóz wyrobów skórzanych (2,287 tys. rb. — 2,151 tys. rb.).

Wzrasta również przywóz nawozów sztucznych (superfosfatu i tomaszowa) — 11,3 mil. pud. (w r. 1911—8,4 mil. pud.).

Zmniejszenie wartości przywozu surowców zostało spowodowane spadkiem cen na bawelnę. Ilościowo przywieziono jej więcej, niż w r. 1911 (5 573 tys. pud. — 5,446 tys. pud.), a e w cenie niższej o 14,6 mil. rb. (48,3 mil. rb. — 62,9 mil. rb.) Największa zmiana zaszła w przywozie juty (1,512 tys. pud. — 1,296 tys. pud.). Przywóz wlny czesanej i kręconej zmniejszył się; wzrósł tylko przywóz bawelny przędzonej (178 tys. pud. — 157 tys. pud.).

Z wyrobów przędzalnianych zmniejszył się najbardziej przywóz materyałów bawelnianych (65—7,7 mil. rb.).

Wogóle przywóz materyałów i wyrobów przędzalnianych zmniejszył się o 20,6 mil. rb.

Zwiększył się znacznie przywóz węgla kamiennego (116,3 mil. pud. — 99,1 mil. pud.) i koksu (16,0 mil. pud. — 11,9 mil. pud.).

W grupie metalów największy wzrost wykazuje przywóz żelaza lanego (4,373 tys. pud. — 370 tys. pud.), a także niklu (58 tys. pud. — 30 tys. pud.).

O Dekercie.

(Jan Dekert, prezydent Starej Warszawy i Sprawa miejska podczas Sejmiku Wielkiego; p. Władysława Smoleńskiego. Warszawa. 1912. Nakładem Towarzystwa miłośników historii).

I. Polska — pisze Maurycy Mochnacki — na kilka chwil przed zagładą polityczną zebrała w jedną treść całe swe jestestwo, oszacowała je i pomnożyła. Naród polski wzmógł się wtedy na kształt atlety, dobiegającego do kresu i czego nigdy nikt dostatecznie nie wypowie, odmłodniał, tracąc byt udzielną i energiczniej wyraził swego ducha konając, ażeby inne narody w początkach swoich, albo we wzmroście. Sejm czteroletni był sejmem rewolucyjnym, przetrwał i uchwałił rewolucję socjalną bez rozlewu krwi bratniej, bez przymusu ze strony tych klas, które nie miały żadnej przewagi, których stan ta rewolucja ulepszała częścią odrazu, częścią przez stopniowe rozwinięcie spraw, mających na celu interes i zupełne z czasem przekształcenie wielkich mas krajowej ludności.

Polska umierała z księga swoich prawodawców. Jej ostatnie wejście było prawdziwie ojcowiskie, przypuszczano do reprezentacji i rzedstawicieli podupadłych miast, zwiastowało milionom ludu polskiego piękniejszą przyszłość...)

Właśnie genezę i rozwój sprawy emancypacji polskiego mieszczaństwa, zakończoną edocnymi paragrafami Konstytucji z maja opisuje i wyjaśnia Smoleński w swojej pracy o sławetnym prezydencie Starej Warszawy — „pierwszym staniu miejskiego obrodcy i przewodniku” — Janie Dekercie.

Publicystyka drugiej połowy XVIII stule-

Maurycy Mochnacki „O rewolucji społecznej w Polsce”. Tom IV. Dzieła

cia upośledzenie prawne mieszczaństwa uważała za jedną z kardynalnych przyczyn klęsk i upadku Rzeczypospolitej, a wśród zwolenników „na-prawy” widzimy najznamienitszych obywateli owoczesnych z Jędrzejem Zamoyjskim, Staszycem, Kollatajem i Małachowskim na czele. Natomiast w roli widomego kierownika „łagodnej rewolucji” działał Dekert, korzystający z moralnego poparcia marszałka sejmowego i księdza referendarza litewskiego. „Dzięki temu porażki odważył się (Dekert) uruchomić ogół miast Korony i Litwy; wystąpił z żądaniem zbiorowemi, nie ulak się gromów i zapewnił sprawie triumf nieobliczony w skutkach dla przyszłości narodu”.

Nie zamierzamy streszczać Dekertowego żywota; obfita, ciekawa a szerszemu ogółowi nieznana przeważnie treść znajdzie czytelnik w książce Smoleńskiego. Pragnęlibyśmy tylko zwrócić uwagę na literaturę przygotowawczą w tym zakresie, na wydawnictwa broszurowe z XVIII stulecia, które sprawę mieszczańską przed wysuwali, przygotowując i prawodawców i owoczesne społeczeństwo szlacheckie do jednego z najpiękniejszych aktów naszej myśli politycznej i swobodnej, nieprzymuszonej woli polskiej.

Sformułowanie programu reformy powierzył magistrat szlacheckowi Michałowi Świniarskiemu, pisarzowi radzieckiemu i sekretarzowi Jego Królewskiej Mości, który ów program zawarł w traktacie: „Wiadomość o pierwsiach i prawach miast w Polsce, ich oszacowaniu, przywilejach i wolnościach oraz o przyczynach upadku tychże miast, Najjaśniejszemu Stanisławowi Augustowi Królowi i Najjaśniejszej Rzeczypospolitej skonfederowanej Stanom w czasie sejmury r. 1788 zaczętego, a w r. 1789 kontynuowanego podana”.

Wskazawszy na dawne zapominania lub złamane przywileje miast, autor twierdzi, że upadły one nie wskutek próżniactwa i pijaństwa, lecz przez usunięcie od reprezentacji na sejmach, a więc przez utratę możności bronięcia swych interesów. Złamano niezależne sądownictwo miejskie, uszczuplono dochody miast rozmaitymi sposobami, a w ich liczbie dopuszczaniem do handlu i do rzemiosł żydów

i cudzoziemców. Dla dźwignięcia mieszczaństwa należy przywrócić mu prawa pierwsiotkowe, dopuścić je do rang wojskowych i nabywania dóbr ziemskich. Tym sposobem — „Najjaśniejsze Stany Rzeczypospolitej powiększą ludność, handle i rzemiosła, pomnożą dochody skarbowe, i wzmocnią siły kraju; a na mieszczan zaś opatrząc onym wolność, bezpieczeństwo, sprawiedliwość i pewny sposób do życia, włożą nieśmiertelną cześć pamięci i wdzięczności”.

Gdy w d. 7 września 1789 r. uchwalono Dekertowi do poprawy formy rządu, wódró n-wła rad, wskazań i zakłęk patryotycznych, które posypały się zewsząd, wyróżniają się dwa pisma, wydane pod jej adresem: broszura bezimienna Kollataja p. t. „Do Przeświałnej Deputacji dla ułożenia projektu konstytucyj rządu polskiego od sejmury wyznaczonej” oraz „Zyczenie i rady patryotyczne o obazji wyznaczonej Deputacji do ustanowienia nowej formy rządu”, pomieszczone w zeszycie październikowym „Pamiętnika historyczno-polityczno-ekonomicznego”.

Kollataj w świetnie stylizowanej odezwie woła: — „Doświadczmy... naród polski, doświadczmy stan rycerski, ile zdoła wzmocnić upadającego rządu wolnego sily, jeżeli jak najrychlej starać się będzie o przyłączenie do obrad i rządu ogólnego obywateli miejskiego stanu... Jak wiele gorliwosci, jak wiele daloby się widzieć heroizmów!... Zgola nowy lud dalby nową Rzeczypospolitej sily...”

Zas w Pamiętniku historyczno-polityczno-ekonomicznym czytamy: — „Nie spuszczaście w dziele waszym z oczu całego narodu. Nie bierzcie za naród drobnej tylko i ledwie setnej części jego. Nie poświęcajcie ambicji, uprzedzeniem i zbytkom jednego stanu tyle milionów ludzi, którzy się znajdują w innych stanach i wrócić wolność i szacunek każdemu, ktokolwiek jest naszej ojczyzny synem i nosi imię polaka... Nietylko bezpieczeństwo i powszechne dobro kraju, ale nawet własna spokojność i większe dobro samegoż stanu rycerskiego powinno go naklonić, aby wzwał do współnicstwa rządu stan miejski i uwolnił stan wiejski od poddaństwa”.

Inny znów autor, pisarz utalentowany, z poglądów ekonomicznych fizyokrata, uznający szlachę według utartych w te czasy teorii za potomków Słowaków, zdobywców i ujarzmicieli ziemi sarmackiej, Jan Bodouin de Courtenay, wydał w październiku 1789 r. broszurę p. t.: Uwagi ogólne nad stanem rolniczym i miejskim z powodu przysięgi rządu narodowego formy.

Widzi on silę narodu w zharmonizowaniu interesów wszystkich warstw narodowych: szlachty, mieszczaństwa i chłopów.

„Dziś nam ludzi potrzeba!... — pisze. — Uznajcie przeto, że kilkakroć sto tysięcy... nie są narodem, lecz czterestna częścią onego; że naród składa się z siedmiu milionów ludzi, w których chłop i mieszczanin są w proporcji czterestnastu do jednego, jeżeli nie więcej!... Więc pamiatać tą olbrzymią większością, to znaczy działać na szkodę i zubożenie kraju... Kto prawo dla ogólnosci narodu układa, powinien się wyrzuc z wszelkich przerażeń... bo inaczej, chcąc pisać prawo dla ogółu, będzie pisał dla części; tę uszczęśliwi bieda powszechna na czas, a naród zgubi na zawsze”. „Chcesz mieć i czynnych swojej wolności obrońców? — daj im wolność, a oni walcząc za zaszczytami swoimi, twoich własnych będą bronili”. Bo mrzonka jest — iżby lud, w którymkolwiek bądź świata końca znajdujący się, nie wolał pod samowładztwem jednego, niż kilkuset przemożnych panów zostawać”.

Ratusz Starej Warszawy zmienił się wówczas w jedno z ognisk publicystycznych skąd biegły ku stanom sejmującym broszurowe nawoływania: „wszystkie miasta i miasteczka są w grzechach... ich dźszemu upadkowi i na jednym z najbawniejszych sejmów zaradki należą... bo tego wlasne całego narodu powodzenie i dobro wymaga (Sekreta jurydykcyi marszałkowskiej pod jaską W. Koronną zamknięte).

Nakoniec 24 listopada 1789 r. nastąpiło na ratuszu staro-warszawskim zjednoczenie miast Korony i Litwy wyjąwszy Krakowa i kilku miasteczek małopolskich, a była to w samej rzeczy konfederacja, wzorowana na związkach szlacheckich. Zaś memorał, zatytułowa-

ny Najjaśniejszej Królowi, Panie miłościwy! Najjaśniejsze Rzeczypospolitej skonfederowane Stany!... — w tonie śmiałym i stanowczym sformułował do wszystko, czego domagamy się dla mieszczaństwa najradkalniejsze nawoływania publicystów.

„Nadszedł czas, Najja

Natomiast znaczna zniżka przynosi wwoz skomplikowanych maszyn rolniczych: zmniejszył się przywóz żniwiarek i wiałarek do 1,285 tys. pud. (2,409 tys pud.) i konnych grabi do 235 tys. pud (531 tys pud.). Wzrosł zaś niezwykłe szybko przywóz pługów parowych (43 tys. pud.—7,5 tys pud.).

Maszyny wogóle (z wyjątkiem rolniczych) przywieziono w tym okresie 3,401 tys. pud. (3,446 tys. pud.). Zmniejszył się przywóz maszyn trackie, i parowych i do zycia.

Przywóz powozów, samochodów i rowerów wzrosł z 7,4 mil. rb. do 8,9 mil. rb. Sa mochoodów osobowych przywieziono 1,515 sztuk (1,112 w 1911 r.) i towarowych — 225 (214). Przywóz rowerów nieco się zmniejszył (15,9 tys. sztuk—16,2 tys. sztuk).

Wzrasta szybko przywóz dyuamo-maszyn i motorów elektrycznych (109 tys. pud. — 96 tys. pud.).

Z prasy rosyjskiej.

Ka. Mieszczerski nie może zrozumieć, jak mógł archiepiskop fiński Sergiusz rzucić klątwę na dwoje małżonków, którzy przeszli na protestantyzm z prawosławia.

„Najnieprawdopodobniejsze w tej wiadomości jest to, że klątwę zdecydowali się rzucić na dwoje rosyjan archiepiskop Sergiusz, który cieszy się ogólnym szacunkiem, który nigdy nie okazywał żadnego nieograniczonego fanatyzmu. Następnie nie mniej nieprawdopodobny jest następujący szczegół: jakoby rzucił klątwę, podobnie jak archiepiskop dwoje małżonków obywatela z Chrystusem. Aby taki ferocious wyrok, trzeba oczywiście uznać kościół protestancki za poganski.“

„Przebieg oprócz głębokiej krzywdy, wywołanej dwoma osobami, które poszły za głosem swojej duszy i swego sumienia, w tym wyroku zawarta jest dotkliwa obelga dla inowierczego kościoła chrześcijańskiego.“

Zaznacza dalej ks. Mieszczerski, iż nie zna podobnego wypadku w historii ostatniego stulecia w Rosji. Za Mikołaja było raz zastosowane prawo o konfiskacie majątku szlacheckiego, który przeszedł z prawosławia na katolicyzm. A przecież i wówczas wypadków przejścia na katolicyzm było kilka.

Jeżeli więc w czasach mikołajowskich, kiedy były zakazy i kary dla prawosławnych, zmieniających wyznanie, żaden biskup nie rzucał klątwy na takich prawosławnych, to czyż możliwe, aby teraz, kiedy te zakazy i kary zniesiono, biskup rzucał klątwę na prawosławnego za przejście na protestantyzm?

Okazuje się, że możliwe, wiadomość bowiem zamieściło „Nowoje Wremia“, poirformowane widocznie z dobrego źródła.

KRONIKA PROWINCYJALNA.

(Z pism i os. osob. omdonów).

— Wystawa rolnicza w Winnicy. Przez pierwsze dwa dni pracowały we wszystkich działach komisje ekspertów, w skład których wchodził znani w kraju eksperci i znawcy.

Najpokazniej pod względem ilościowym przedstawia się dział koni. Wystawiono tutaj obok pięknych okazów przeznaczonych na sprzedaż także całe grupy stanowiące obraz hodowli w danym majątku. Pod tym względem korzystnie się wyróżniała grupa klaczy ze sta da Zdzisława hr. Grocholskiego, w której znajdują się już coraz rzadziej spotykane dzisiaj konie niezwyklej piękności, szlachetne i pełne temperamentu i to w gatunku, jaki daje wysoka kultura. Niemniej piękne okazy wystawili panowie Miłobędzki, Głębocki i Jaroszyński.

Komisja ekspertów, pod przewodnictwem pułkownika p. Rybickiego, złożona z pp. Chojeckiego, K. Iwanowskiego, S. Heina i P. Bnińskiego rozdała odznaczenia jak następuje:

Pp. S. Miłobędzkiemu za pół krwi ogiera „Nero“ srebrny medal ministerjalny.

B. Głębockiemu za pół krwi klacz „Balla de“ srebrny medal Tow. pod.

Hr. Zdz. Grocholskiemu za klacz arabską „Syrene“ srebrny med. minist.

S. Miłobędzkiemu za pół krwi klacz „Niespodziankę“ med. srebrny minist.

J. Mazurkiewiczemu za pół krwi klacz „Panterę“ medal srebrny Tow. pod.

Hr. Z. Grocholskiemu za arabską klacz „Lygia“ brązowy medal minist.

F. Jaroszyńskiemu za pół krwi ogiera „Impuls“ brązowy medal minist.

B. Głębockiemu za pół krwi klacz „Sapho“ brązowy medal minist.

S. Miłobędzkiemu za pół krwi klacz „Nagroda“ brązowy medal minist.

Pozatem udzielono pp. hr. Z. Grocholskiemu za grupę klaczy arabskich duży srebrny medal Tow. i także odznaczenie udzielono p. Miłobędzkiemu za grupę pół krwi koni angielskich i panu B. Głębockiemu za piękną grupę klaczy.

Wreszcie p. B. Głębockiemu udzielono brązowy medal Tow. za pół krwi klacz „Faimę“.

Dr. Z. M.

Kijowski rzymsko-katolickie Tow. dobroczynności.

W tych dniach ukazało się z druku sprawozdanie kijowskiego rzymsko-katolickiego Towarzystwa dobroczynności za rok 1911. Dowiadujemy się z niego, iż na 1 stycznia 1912 r. należało do Towarzystwa 7 członków honorowych, 492 członków rzeczywistych i 5 członków popierających. W ciągu roku zmarło 7 członków rzeczywistych.

W składzie kuratorów i kuratorek w r. 1911 w porównaniu z rokiem poprzedzającym zostały pewne zmiany, mianowicie przybyło 7 nowych kuratorek. Ogółem kuratorów i kuratorek, którzy przysięgli czynny udział w sprawach Towarzystwa było 89.

Zarząd Towarzystwa odbył w ciągu roku sprawozdawczego 46 posiedzeń dla rozpatrzenia spraw biurowych. Posiedzenia kuratorek, kuratorów i komitetów tymczasowych dla urządzania balów, koncertów i kermaszów odbywały się co tydzień.

W ciągu roku sprawozdawczego do kapitału nietykalnego Towarzystwa zgodnie z wolą cfirowadawców zaliczono następujące znaczniejsze sumy, które wpłynęły do kasy Towarzystwa:

- 1) Ofiarowane przez p. Leonarda Jankowskiego 25,000 rb. w 4 proc. rentcie państwowej, procenty od tej sumy mają być używane na potrzeby Towarzystwa według uznania zarządu.
- 2) Ofiary imienia s. p. Józefa Dynowskiego: a) 2800 rb. w 4 proc. rentcie państwowej i b) 1,300 rb. w takiejże rentcie przeznaczone do kasy Towarzystwa przez adwokatów przysięgłych l. Peressiewa, Soltana, M. Morgulca i D. Chojeckiego w celu uczczenia pamięci s. p. Józefa Dynowskiego. Procenty od sum powyższych przeznaczono są na opłatę wpisowego w gimnazjach za dzieci niezamożnych

rodzin, korzystających z opieki rz. kat. Towarzystwa dobroczynności.

- 3) Zapisane przez s. p. Konstantego Odrowąz-Krzyżkowskiego: a) 10,000 rb. na założenie przy Towarzystwie „Złobku“ dla dzieci i b) 10,000 rb. na kolonie letnie, umieszczone 28 kwietnia 1911 r. w kij. banku Prywatnym.
- 4) Zapisane przez s. p. Ignacego Lychowoskiego 1,000 rb. z których procenty przeznaczone są na zapomogi dla początkujących rzemieślników na nabycie narzędzi pracy i urządzenie warsztatów.

Kapitały nietykalne Towarzystwa, które na 1 stycznia 1911 r. wynosiły 25,933 rb. w ciągu roku sprawozdawczego dzięki specjalnym zapisom i to 10 proc. odliczeniem od wpływów pieniężnych do kasy Towarzystwa, powiększyły się w trójnastob i na 1 stycznia 1912 r. wynosiły 78,428 rb.

Do kapitału zapasowego, który na 1 stycznia 1911 r. wynosił 11,688 rb. 38 kop., jak dawniej, zgodnie z uchwałą ogólnego zebrań z d. 5 października 1906 r. dolizcono 10 proc. wszystkich dochodów Towarzystwa, z wyjątkiem wpływów posiadających specjalne przeznaczenie. Z kapitału tego zaliczono zgodnie z uchwałą ogólnego zgromadzenia z dn. 5 grudnia 1911 r. 1,362 rb. 19 kop. na pokrycie wydatków za r. 1911. W ten sposób kapitał zapasowy na 1 stycznia 1912 r. wynosi 12,541 rb. 19 kop.

Ogólne sumy rozchodowe Towarzystwa w r. 1911 zasilili następująco znaczniejsze ofiary:

- 1) od pp. Żurawskich 700 rub., od dyrekcji kijowskiego oddziału Banku handlowego w Warszawie — 750 rub. od ks. kanonika Stanisława Pomirskiego 500 rub. od proboszcza kościoła św. Aleksandra ks. dziekana Stanisława Szeptyckiego 500 rb. (obie sumy z funduszu zapisanego dla biednych przez pułk. Polanskię), od Józefa i Walerji Kijmajarów 500 rb., od Karo liny Jaroszyńskiej 400 rb., od Adama hr. Rzewuskiego 315 rb., od Heleny Warchołowskiej 300 rb., od C-liny i Floryana Rakowich 300 rb. od Celi ny i Floryana Rakowich 300 rb., od Marvi hr. Branickiej 350 rb., i od Władysława Jaroszyńskiego 300 rb.

a) Urząd uchwały zostały:

- a) Bal w sali klubu Kupieckiego d. 14 lutego 1911 r., który dał czystego dochodu 3,183 rb. 57 kop.;
- b) Kermasz w salach Klubu Szlacheckiego 18, 19 i 20 lutego 1911 r., z którego czysty dochód wyniósł 11,063 rb. 26 kop.;
- c) 5 a loterya z 300 wygranych na 3,000 bi letów, która przyniosła 1,793 rb. 57 kop. czystego zysku.

Oprócz tego w celu powiększenia specjalnych środków na leczenie chorych dzieci urzą dzone:

- a) Spacer po Dnieprze 30 maja 1911 r., który dał 143 rb. 65 kop. czystego zysku i
- b) Wieczór tańcujący z koncertem w klubie „Ognio“ 20 października 1911 r., z którego było 357 rb. 15 kop. czystego dochodu.

W r. 1911 ogólny kapitał rozchodowy wyno sił 19,200 rb. 74 kop., specjalne — 23,298 rb. 61 k.; ogółem zaś sum rozchodowych posiadał Towar zystwo 43,961 rb. 54 kop.

Ogółem w ciągu roku sprawozdawczego łąc znie z 2,245 rb. zaliczonymi do kapitału nietyka nego i 2,245 rb. — do kapitału zapasowego, wpłynę lo do kasy Towarzystwa 4,490 rb. 54 kop., z cze go 37,850 rb. 49 kop. wydatkowane na utrzymanie 7 instytucji dobroczynnych i działalność dobroczy ną wogóle 3,563 rb. 22 kop. na restaurację loka łów, amortyzację i wydatki administracyjne.

Na 1 stycznia 1912 r. kasa posiadała specy alnych sum rozchodowych 2,538 rb. 83 kop. Bilans na 1 stycznia 1912 r. sprawozdano w sumie 93,796 rb. 70 kop., stanowiącej stan czynny majątku Towarzystwa dobroczynności.

Dobroczynna działalność Towarzystwa z jego 7 instytucjami przedstawia się w następujący sposób:

- 1) Biuro Pracy (zaulek św. Trójcy Nr. 6) do starczyło posad 761 osobom bez różnicy wyznania. Na utrzymanie Biura wpłynęło w postaci otwar od 622 osób 1,194 rb. 35 kop., wydatkowane 991 rb. 55 kop., czystego dochodu było 202 rb. 80 kop., które przelano rachunek przytulku św. Jádwiży.
- 2) W przytulku św. Jádwiży (Zaulek św. Trójcy Nr. 6) dla kobiet, poszukujących pracy ko rzystało z taniego wspólnego mieszkania przecie nie 9 kobiet dziennie. Ogółem wydatkowane 990 rb. 35 kop., co stanowi 21,6 kop. dziennie na jedną kobietę (łącznie z opłatą za mieszkanie).
- 3) W przytulku dla kobiet w podziemnym wieku przy ul. Policyjnej Nr. 5 przebywało 15 kobiet. Ogółem wydano 1992 rb. 99 kop., co stanowi 36,4 kop. dziennie na 1 kobietę, łącznie z kosztem loka łów, bez niego zaś 27,3 kop.
- 4) W domu zarobkowym pod wezwaniem św. Władawa (Polityjna 15) korzystało z całego utrzymania o chotepów sierot i przychodzą na ca łodzienną naukę rzemiosł przeciętnie 35 chłopców dziennie. Ogółem wydano 4,630 rb. 2 kop., czyli po 25,9 kop. na 1 chłopca dziennie.
- 5) W tej samej kuchni dla dzieci imienia hr. F. i M. Sobieńskich przy ul. Predslawskiej Nr. 2 żywiło się codziennie przeciętnie 75 dzieci. Ogółem wydatkowane 4,775 rb. 17 kop., co stanowi 22,1 kop. dziennie na 1 dziecko.
- 6) W 2 ej takiej kuchni dla dzieci pod wezwaniem św. Józefa przy ul. Kryłowskiej Nr. 34 żywi ło się codziennie przeciętnie 51 dzieci. Ogółem wydatkowane 3,349 rb. 54 kop., czyli po 22,1 kop. dziennie na 1 dziecko.
- 7) W 3-iej takiej kuchni dla dzieci imienia Konstantego Odrowąz-Krzyżkowskiego przy Bulw. Bibikowskim Nr. 90 żywiło się codziennie przeciętnie 36 dzieci. Ogółem wydatkowane 2,954 rb. 71 k., t. j. po 28,7 kop. na 1 dziecko dziennie, łącznie z opłatą za lokal, bez niej zaś po 21,7 kop.

Pozatem w ciągu roku sprawozdawczego jak i przedtem zarząd zapatrzył w odzienie i obu wie najbardziej ludność tak dorosłych, jak i dzie ci. Oprócz rzeczy używanych, pochodzących z ofiar prywatnych, rozdawano również nowe odzienie i obu wie, na co wydano 6,17 rb. 60 kop.

Sieroty i dzieci ubogich rodziców uczyły się kosztem Towarzystwa rzemiosł u majstrów pry watnych, a mianowicie 21 dziewczynkę uczyły się szycia i kroju, 8 chotepów — szewstwa, i dziew czyzna — kucharstwa. Ogółem wydano na ten cel 2,750 rb., t. j. po 91 rb. 66 kop. na rok lub 25 k. dziennie na 1 dziecko.

Lekarze Towarzystwa udzieliłi w ciągu roku niezamoznym chorym 140 posad; wydano 2,138 le karstw bezpłatnych za sumę 1,573 rb. 13 kop., z której 680 rb. 59 kop. ofiarowali właściciele i dzierżawcy aptek, a 930 rb. 54 kop. zapłacono z kasy Towarzystwa.

Towarzystwo współdziałało w wysyłaniu na lato do wsi dobroczynców prywatnych słabych i chorowitych dzieci, dla których według opinii le karzy niezbędne były intensywne odżywianie się i pobyt na świeżym powietrzu. Ogółem wysłano 390 dzieci i wydano na to 4,726 rb. 40 kop., t. j. po 12 rb. 14 kop. na 1 dziecko.

Najwięcej potrzebującym wydawano zapomo gi miesięcznie. W ten sposób na 62 osoby wydat kowano 2,043 rb. 25 kop., co stanowi przeciętnie po 32 rb. 96 kop. za rok, czyli 2 rb. 74 kop. na 1 ubożego.

Na jednorazowe zapomogi pieniężne dla 488 osób rozdano 6,078 rb. 61 kop. Oprócz tego na ta nie obiady dla 404 ubogich wydano 220 rb. i dla 3 którzy pracowali w Kijowskim Domu Pracy 99 rb., ogółem 6,397 rb. 64 kop., co stanowi przeciętnie po 6 rb. 79 kop. na 1 osobę.

W roku sprawozdawczym urządzono święto ne dla ubogich z funduszu specjalnie na to cfirowa nych przez osoby prywatne. Ogółem wydano 576 rb. 78 kop., z czego dla pozostających pod opie ką Towarzystwa dzieci i kobiet 217 rb. 43 kop. i dla 640 ubogich, którzy uciekali się do pomocy Towarzystwa 359 rb. 35 kop., czyli po 56 kop. na 1 osobę.

Urządzono również choinkę dla dzieci z fun duszów specjalnie na ten cel ofiarowanych, z któ rych wydatkowano 393 rb. 4 kop.

Bez maski.

Wywczesy zagraniczne już się skończyły. Znowu ten „kochany“ bieg polskiego ży cia, znowu te „kochane“ polskie sprawy, znowu ta nieublagana konieczność obywatela się swojszczyzna tem okropniejsza, że spada nam na kark niespodziewanie zaraz na samej granicy.

Zrewidowano cię bracie akuratnie, odebrano cię paszport i już znalazłeś się „u siebie“. W tem „u siebie“ wszystko po dawne mu... Nikt tu bez nas dla nas porządku nie zrobił, atmosfera niez radości, widok rzeczy i spraw jako tako skłębionych lub polatanych, niechlujstwo, bezradność, dyktantyzm i ospałość chwyciły nas w miękkie otulenie wyloj nego lata ni szlafroka..

Naturalnie, że z naszego polskiego otcenia jesteśmy niezadowoleni i nie może być inaczej, bo my wszyscy posiadamy zachcia lki i upodobania przedziwne europejskie, a „przez pomyłkę“ losu musimy wegetować wśród wa lorów, które... nasza własna ręka wykula i uk ształtowała.

Natomiast używaliśmy w ciągu paru mie sięcy... Polska była dla nas jakimś dalekim i niewesołym mytem... Z nazwiskami własnymi obchodziliśmy się ogromnie ostrożnie, bo, jak zapewnia gazeta „Nasze Zdroje“, dawaliśmy w „kurlistach“ ogólne jeno określenie: „N. N. Ritter von, lub Graf, lub Abgeordneter aus Osterreich, lub aus Russland“, dodając często dla doskonałego zachowania inkognita zamiast nazwiska, nie zdradzającj polski przydomek szlachecki.

Język polski stanowił również naszą oso biście „tajemnicę“... Ażeby się nie zdradzić, używaliśmy stale języka obcego, a w kawiarniach i czytelnich czytywaliśmy ostentacyjnie raczej niemieckie pisma katarytyczne, unikając jak ognia pism polskich...

Podczas gdy francuz, niemiec, anglik, ro syjanin zawsze i wszędzie żądają dzienników własnych, my takiego żądania nie stawialiśmy nigdy i nigdzie.

To też gdy znalazł się jakiś „dziwak“ i urządził „awanturę“, polegając na wyrażeniu zdziwienia, że w czyteln wśród pism drukowa nych w językach całego świata ani jednej ga zety polskiej odszukać nie może — zarząd ka pielowy odpowiadał mu stale: — von den Po len selbst wird est nicht verlangt!...

Więc nie dziw, że po paromiesięcznym „odwyszczaniu się“ trudno nam odrazu do własnej skóry przywyknąć.

Czarny Jegomość.

Wybory.

Zwracamy uwagę prawyborców miasta Kijowa na to,

iż w redakcji naszego pisma znajdują się listy wyborcze, które można przeglądać codziennie od 11 rano do 6 wieczorem w dni powszednie —

iż z chwilą ogłoszenia tych list następuje dla naszego miasta okres, w którym odbywać się mogą zebrania przedwyborcze prawyborców —

iż termin składania zażeń na nieprawidowość tych list z powodu przypadających z dni świątecznych odroczone został do dn. 10 b. n.

iż skargi na nieprawidowość list wyborczych będą uwzględniane o tyle tylko, o ile będą poparte dowodami.

Na mocy art. 84 i 96 Ustawy Wyborczej wybory w zgromadzeniach wyborczych różnych kategorii wyznaczone zostały przez p. gubernatora kijowskiego na następujące terminy:

18 września — wybory pełnomocników na zjazdach przedwyborczych drobnych właścicieli wiejskich i osób duchownych.

20 września — wybory pełnomocników na zgromadzeniach gminnych (wołosnych) jakoteż pełnomocników robotniczych w fabrykach i warsztatach kolejowych.

27 września — wybory wyborców na zjazdach właścicieli ziemskich jakoteż pełno mocników drobnych właścicieli wiejskich i o sób duchownych.

Narady nacjonalistów.

W ciągu ostatnich 2—3 dni pod przewodnictwem prezesa wszechrosyjskiego związku nacjonalistów posła, D. Balaszowa, w Kijowie odbył się szereg narad, na których omawiano plan kampanii wyborczej w kraju Południowo Zachodnim. W naradach brali udział i miejscowi nacjonalisci. Na naradach Balaszow in formował zebranych o postępkach prac przedwyborczych w całej Rosji. Według jego re lacji, blok nacjonalistów z październikowcami ostatecznie się umocnił. Co się tyczy kraju Południowo-Zachodniego, to tutaj październikowcy są nader nieliczni i wskutek tego nie będą oni występować samodzielnie, lecz odda dą swe głosy nacjonalistom. W poszczegól nych guberniach kraju Pol.-Zachodniego został zawarty blok nacjonalistów z duchowieństwem, które nie żądają więcej, niż 3 kandydatur od każdej z trzech gubernii.

Na dalszych naradach omawiano kwestyę kandydaty na posłów. W gub. kijowskiej są wystawiane kandydatury b. posłów do 3 Dumy: Bogdanowa, Suwczynskiego, Bezaka. Poza tem wystawiane są nowe kandydatury: powiatowego marszałka szlachty Czichaczewa oraz Sukowki na. Dwa miejsca postanowiono ustąpić wyborcom kaniońskim oraz jedno — jednemu z właścicieli ziemskich powiatu berdyczowskiego. Z pośród duchownych wystawiane zostają 3 kandydatury: dwóch nacjonalistów i jednego prawego październikowca. W stosunku do włościan kwestya kandydaty nie została rozstrzygnięta.

W gub. podolskiej wystawiane zostają kandydatury: Balaszowa, Czichaczewa, Poto ckiego i Giżyckiego. Dep. Czerwinski cofnął swoją kandydaturę wobec utraty cenzusu wyborczego. Na jego miejsce wystawiona zo staje kandydatura episkopa kiszyniowskiego Serafina.

Nowym kandydatem jest gubernialny mar szałek szlachty Rakowicz. Przez duchowictwo, oprócz ep. Serafina, będą wystawione jeszcze 3 kandydatury.

Co się zaś tyczy gub. wołyńskiej, to wce bec zaciętej kampanii wyborczej (grupa ziem ska, mnich Witaliusz, cześci), kwestya kandyda ty pozostawiona zostanie do decyzji wołyń skiego komitetu nacjonalistów.

Przybyli do Kijowa A. Guzczow zajęty jest wyjaśnieniem kwestyi kampanii wyborczej w kraju i konferuje z nacjonalistami (Balaszowem, Rakowiczem, Sawenką). Guzczow otwar cie oznajmił, iż w kraju pludniowo zachodnim październikowcy nie będą występować sa modzielnie.

Guzczow konferował również z prezyden tem kijowskim Djakowem. Jest możliwe, iż Djakow wystąpi jako kandydat październikow ców z m. Kijowa.

Podział zgromadzeń wyborczych kurji niepełnocenzusowej własności ziemskiej.

Podobnie jak w powiecie kijowskim, gdzie dokonano podziału przedwstępnych zgromadzeń wyborczych na trzy oddziały: w Kijowie, w Białohorodzie i w Makarowie — podzielone zo stały na oddziały zgromadzenia wyborcze w powiatach berdyczowskim i radomyskim w dług rodzaju i wielkości cenzusu.

W powiecie berdyczowskim pierwszy zjazd — proboszczów kościołów i cerkwi, oraz posia daczy 20 i więcej dziesięcin ziemi odbył się w Koziatynie, drugi — prawyborców, posiadają cych mniej niż 20 dzies. ziemi, albo jako inna nieruchomość, obciążoną podatkiem państwec wym — w Wacznowie.

W pow. radomyskim przedwstępne zgrz madzenia wyborcze zostały naznaczone: jedno w Iwanówce — proboszczów kościołów i cerkwi, oraz osób, posiadających ziemię w rejonach gmin: hornostajpolskiej, iwanowskiej, kresiatyjskiej, martynowickiej, maksymowickiej, orzyborskiej, rozwałowskiej, chabenckiej, czar nobylskiej i szepielickiej; drugie — w Radomyś lu — takiej samej kategorii prawyborców gmin: brusilowskiej, wodopijskiej, wyszewickiej, kiczki rowskiej, korostywskiej, malinskiej i pocio jowieckiej; trzecie w Radomyślu — prawyborców posiadających najmniej 60 dziesięcin ziemi; czwarte w Czopowiczach — prawyborców, po siadających mniej niż 60 dzies. ziemi, albo ja ką inną nieruchomości, obciążoną podatkiem państwowym.

We wszystkich innych powiatach gub. kijowskiej ogólne przedwstępne zgromadzenia wyborcze niepełnocenzusowej własności ziem skiej odbędą się w odnośnych miastach powia towych.

Na zgromadzeniach tych przewodniczyć będą wyznaczone przez gubernatora osoby z pośród prawyborców.

Z komisji wyborczych.

Radomska powiatowa komisja wyborcza na ostatnim posiedzeniu rozpatrzyła listy du chownych mających prawo udziału w wybo rach do Dumy Państwowej, przyczem wykluczyła 3 osoby już nieżyjące i wpisała do list i wyborcze.

Komisja wyborcza powiatu skwirskiego wpisała do list prawyborców pełnocenzusowych wiejskich 4 osoby, i do list prawyborców niepełnocenzusowych wiejskich — 1 osobę. Zaś sa ma komisja wpisała do list prawyborców niepełnocenzusowych miejskich i os. b. i wykreśliła z nich 32 osoby.

Wołyńska komisja wyborcza.

Wczoraj dn. 5 b. m. w lokalu sądu okrę gowego w Żytomierzu rozpoczęły się posiedze nia wołyńskiej gubernialnej komisji wyborczej. Komisji przewodniczył prezes żytomierskiego sądu okręgowego Nestelberger, w skład je wchodził wiceprezes sądu okręgowego Butow skij, gubernialny marszałek szlachty Demidow, zarządzający izby starbowej Michajłow, powia towy marszałek szlachty Mieziencow, prezes gubernialnego zarządu ziemskiego Dwerneckij, dwaj stali członkowie komisji gubernialnych Korczyński i Wremiew, p. o. starszego rady zarządu gubernialnego Sokolowski oraz przy dent m. Żytomierza Domaniewski.

Kandydatury.

Dnia 31 sierpnia odbyło się w Kamieńcu Podolskim zgromadzenie przedwyborcze kamie nieckich duchownych prawosławnych. Na zebra niu tem postanowiono wystawić kandydaturę i przeprowadzić na wyborcę od ludności miej skiej Kamieńca protorejera Lebidiewa, który wśród duchowieństwa używa sławy uczciwego, niezależnego człowieka o bezpartyjnych poglądach zachowawczych.

Na dawniejszych zebraniach przedwyborczych wysuwana była na to miejsce kandyda tura duchownego Filonenki, o zagadkowych chwiejnych przekonaniach. Usilnie stara się o pozyskanie mandatu duchowny Styrankiewicz, przez miejscowego filii „Związku narodu rosyjskiego“ oraz T-wa hodowli kóz“. Kandydatur a jego nie znajduje poparcia wśród duchowień stwa.

Winnicka powiatowa komisja wyborcza wykreśliła z list wyborczych nazwiska prawyborców, których kandydatury zostały wysunię te przez koła postępowe.

KRONIKA.

Kalendarszyk. Dnia 6 (19) Zacharyasza.

Wichód słoneczny o godz. 5 m. 41.

Zachód słoneczny o godz. 6 m. 06.

Długość dnia o godz. 12 m. 25.

Kalendarzyk Historyczny.

19 września w. st.

Roku 1832. Marszałkowie szlachty podolskiej w adresie do tronu upominają się o słu szne prawa języka polskiego i religii katolickiej.

— Z wystawy. Otagdaj pod przewodnic twem A. hr. Tyszkiewicza odbyło się posie dzenie komisji w sprawie zaopatrzenia wysta wy w wodę Komisja postanowiła zbudować studnię artezyjską, która by dawała 100 tys. wiader na dobę. Niektóre firmy wyraziły go towość dostarczenia rur do wodociągów, pod warunkiem jednak, aby sięc wodociągowa znajdowała się na powierzchni ziemi i rury u ważane były za okazy wystawowe. Ponieważ 100 tys. wiader nie będzie dla wystawy ilo ścia wystarczającą, postanowiono również brać wodę dla straży ogniowej z wodociągów miej skich, oraz za zgodą władz wojskowych — z wodociągów inżynierji wojskowej.

Architekt wystawy p. Wazyński przed stawił komisji projekt efektownej fontanny, bi jącej na znaczną wysokość.

— W sprawie wydalonych studentów. Ministerstwo oświaty telegraficznie zawiadomi lo kuratora kijowskiego okręgu naukowego, iż 89 byłym studentom, wydalonym z uniwersy tetu w d. 15 czerwca r. b. pozwolono zda wać egzaminy państwowe na prawach eksternów przed jedną z egzaminacyjnych komisji prawyborch. Studentom zaliczone zostaną stopnie otrzymane na egzaminach półkursowych pe dczas pobytu ich w uniwersytecie. Wszyscy wy daleni studenci wysłuchali całej kurs uniwersy tetu, nie zdążyli tylko zdać wszystkich wy maganych egzaminów.

— Z rady mlejskiej. Wskutek złożonej na ręce prezydenta miasta deklaracji komisji rewizyjnej (treść deklaracji podaliśmy w Nr. 235) na onegdajszym posiedzeniu rady miej skiej, na wniosek prezydenta, rada uchwała komisji rewizyjnej wotum zaufania, uznając, iż prace komisji były rzetelne i uczciwe.

— Z Instytutu handlowego. Do instyt utu handlowego wciąż napływają prośby o przy jęcie.

Do dnia dzisiejszego podano około 910 prób.

resowanych dzielnic, prezydent miasta przesał gubernatorowi wyjaśnienie, w którym wskazuje, iż pomimo zezwolenia na zacierpienie odpowiednich środków z sum zrealizowanych już pożyczek, budowa studni artezyjskich dla ulic Buljowskiej i Batyja musi być odroczone do roku przyszłego. Jako przyczynę zwłoki prezydent wymienia budowę klinik na górze Batyja, dla których Towarzystwo wodociągów również nie chce dostarczać wody. Wobec tego zarząd miejski zmuszony jest opracować projekt urządzenia wodociągów dla ulic Buljowskiej i Batyja w związku z przeprowadzeniem wodociągu do klinik, na co trzeba będzie zaciągnąć pożyczkę dodatkową.

W odpowiedzi na powyższe wyjaśnienie gubernator kijowski zawiadomił prezydenta, iż przeprowadzenie wodociągów na obu wyżej wymienionych ulicach uważa za niezbędne, i zaproponował zarządowi miejskiemu, aby budowa ta została doprowadzona do skutku w jaknajbliższym czasie.

Zgon generała żandarmeryi. Wczoraj w szpitalu dr. Kamiońskiego zmarł, po dokonanej operacji, cierpiący na raka general W. Rudow, naczelnik czerniowskiego gubernialnego zarządu żandarmeryi.

ZAGADKOWA ŚMIERĆ. Oeogdaj przedchodząca ulicą Lwowską 19-letnia służąca M. Ukrainiec straciła nagle przytomność i upadła. Wezwane Pogotowie stonastawoło śmierć. Zwłoki zmarłej zostaną poddane sekcji sądowo-lekarskiej.

NAPAD. Oeogdaj wieczorem na rogu ul. Niemieckiej i Kuźniecznej trzech bandytów napadło na S. Czernyszewa i zrabowało mu 15-rb. i paszport.

OBLAWY. W obrebie cyrkułu pałacowego policja zarządziła obławę na podejrzanych osobników i aresztowała 12 kobiet i 10 mężczyzn, między którymi okazało się wielu zawodowych złodziei.

POD KOLAMI TRAMWAJU. Oeogdaj wieczorem w Puszczy Wodkiej tramwaj wpadł na przechodzącego ulicą Kawalina. K. dostał się pod koła, które mu odcięły lewą rękę i lewą nogę. Leżącego na torze tramwajowym Kawalina zauważyło znacznie później i odwołano w ciężkim stanie do miasta, do szpitala Aleksandrowskiego.

Prawie jednocześnie na Łukjanówce tramwaj, kierowany przez motorniczego Smetana, wpadł na furę włościanina Lenczuka. Od uderzenia tramwaju wóz uległ rozbiciu, a włościanin odniósł potłuczenia.

ZAMACHY SAMOBÓJCZE. Wczoraj w d. Nr. 16 przy ul. Boryczew Tok oturł się Platon K. Pogotowie, po udzielonej pomocy lekarskiej, odwoziło go do szpitala Aleksandrowskiego.

W domu Nr. 7 przy ul. Diechtirnej pod wpływem alkoholu usiłowała odebrać sobie życie zapożyczona truchliza Anna Cz.

W domu Nr. 43 przy ul. W. Wasylkowskiej zażyła truchliza służąca 18-letnia Marya Ch. Pogotowie uratowało życie desperatce.

POŻAR. Wczoraj około g. 10 r. wieczorem w d. Nr. 14 przy ul. Prorenej wybuchł pożar w sklepie nowych wynalazków. Ogień stłumiła straż ogniowa cyrkułu starokijowskiego. Przyczyna pożaru nie jest znana. Znaczną część towarów spaliła się, reszta uległa uszkodzeniu.

KRADZIEŻE. Oeogdaj w nocy przy ul. Wyszogrodzkiej Nr. 26 skradziono u J. Zacharczenki wartości na 1,500 rb.

Z przedpokojów mieszkańca E. Filipowicza (Gimnazjalna 2) skradziono okrycie wartości 270 rb. W kinematografie na rogu W. Wasylkowskiej i Karawajowskiej skradziono J. Skłowskiemu paszport.

Z mieszkania dym. pułkownika Bońcowskiego przy ul. Dymitrowskiej Nr. 16 skradziono klejnoty wartości stu kilkudziesięciu rubli.

Wiadomości Kijowskiej stacji Meteorologicznej.

Table with 4 columns: Data, Temp. pow. w. l. Cel., Wiat. w. m. s. w. m. s., Ciężar. w. w. m. s., W. w. m. s. w. m. s.

Opady niefowano w większej części Rosyi europejskiej. Temperatura niższa od normalnej w zachodniej połowie, wyższa — w pozostałej Rosyi. Przewidywana pogoda: temperatura umiarkowana na wschodzie i na południowym wschodzie, chłodnawa w pozostałej Rosyi, opady możliwe miejscami w pasie północnym, sucho w pozostałych rejonach.

Z TEATRU I MUZYKI.

Teatr Mały „Miniatury”. „Przyjaciel Bezinteresowny” Żuławskiego.

Repertuar modynych dzieł z „Miniatury”, jako specjalnie zajmujących się jednoaktówkami, z natury rzeczy jest bliższy i dziel wartościwością po siada niemiernie mało.

Godny uznania wyjątek stanowi wystawienie w t. w. Teatrze Małym „Przyjaciel bezinteresownego” Żuławskiego.

Tłumaczenie utworu naszego pisarza dokonane przez p. Budkiewicza, możnaby nazwać udanym, gdyby nie zachowanie polskich wyrazów „pan” i „pani”, ani dźwięcznych naturalnie w mowie rosyjskiej, ani mających jakiś związek z polskim charakterem żartu.

W wykonaniu sztuki przez p. Chwoszczyńskiego Ahlow (Mela) i p. Głebowa (Bolesław) było zupełnie udane.

P. Liniewicz jako Karol był nieco drwiniany. Widowsko dopełniały tańce hiszpańskie p. Terique i stara jak świat opereta Offenbacha p. t. „Maizństwo przy latarniach”.

T. M. S.

PRZYJECHALI DO KIJOWA:

Hotel Continental: pp. Aleksy Pietrow; Eugenisz hr. Tohl; L. Klaczko, lekarz; Anna Suwczynska z pow. skwirskiego; Piotr Swieczński; Ferdynand Aramowicz; Natalia Cook; Fryderyk Donnerberg; Ernest Andrejewski, obywatel; Jakob Dunin-Borkowski, obywatel; z Czernihowa; Sergiusz Steiger, obywatel; Piotr Potocki, obywatel; ze Skwiry; Paweł Iwanow Luczewin, obywatel.

Grand-Hotel: pp. Teodor Melcer; Jan Rakewicz, marsz. szl. gub. podol.; Elżbieta Łopuchina-Demidowa, dama dworu; L. Margolin, lekarz; Wł. Repojto-Dubiago; Stanisław hr. Kraski z Warszawy; Aleksander Gizecki, marsz. szl. pow. oligopolski; Helena Openheim; M. Podolinska; Wiktor Den, urzędnik ministerstwa spraw wewnętrznych; Marya Karbonier; K. Karbonier; Jakob hr. de Balmen; Mikolaj Mozański, marszałek szlachty pow. bractawskiego; Dymitr Czichaczew; Dymitr hr. Heyden; Aleksander Repojto-Dubiago, marszałek szlachty pow. taraszc.

Hotel François: pp. G. Ordow; Stefania Piotrowska z Siniawki; Artur Eisenhard; Aleksander Butanowski z Czernihowa; Jakob Zimielew; Mikolaj Petinew; Wacław Dobrowolski z Łaska; Mikolaj Godlewski z Wołoczysk; Ludwik Zaleski z Warszawy; Wiktor Omenko; S. Dzierżanowski z Ekaterynopolu.

Hotel Ermitage: p. Mikolaj Laszenko, generał; Eugenia Laszenko; Aleksander hr. de Balmen

S. Rachlis; Anna Rachlis; Nadzieja Monczenko; Andrzej Ponomarew, of.; Marya Ponomarew; Michal Jędranow, inżynier; Jakob. Trofimow, kupiec; Michal Pozysław; Eugenia Pozydaszowa; W. Laszenko; Aleksandra Rudnikowa; Michal Sietomat; Julian Kowalski de Schmieden; of.; P. Pietrusin; Mikolaj Tichonow.

Hotel Hladyniuka: pp. Teodor Tiurin; Antoni Rogaczewski, lekarz; z Essentuk; Marya Filipowa; Włodzimierz Rosnicki; Adelaida Szal; Eugeniusz Christians.

Hotel Universal: pp. Franciszek Frölich z Aleksandrowa; Marcin Czesnowski.

Palast-Hotel: pp. Michal Grigorowicz, obywatel; z Humania; Aleksy Chorol, kupiec; F. Chorol; G. Lewit, wojskowy; Helena Lewit; B. Pimżetzi; Seweryn Marjuszewski, obywatel; z Wilna; G. Leibson, kupiec; M. Kac, kupiec; Wiktor Fiszman, adw. prawn.; Walter Gerlach, ob. niem.; Marya Ostrowska z Humania; B. Gorsunkel; M. Dynin, kupiec; Ch. Chusid, komisyoner; A. Barchoman, kupiec; Kelm Ostrowski, kupiec; F. Peregnowski, kupiec; M. Wolosn, kupiec.

Grand-Hotel Imperial: pp. Piotr Ptaszkiewicz, adwokat przysięgły; z Warszawy; Jan Czerniakow, kupiec; Grzegorz Zyslin, fabr.; D. Kagan, student; Kazimierz Jankowski, obywatel; z Wołkowsk; Stanisław Starowski, obywatel; z Hajsyna; Minkin, inżynier; Feldman, adwokat; Michal Sabaszkow, inż.; D. Polak, wojskowy; B. Poznański z Czerstochowy.

Hotel Rosyjski: pp. Barbara Zajcowa; Wiktor Polakow; Marya Blagodarnaja; Andrzej Danilewski z Nieżyna; Aleksander Ennsion; Aleksander Radczenko, obywatel; Aleksander Gerasimczuk; Paweł Hausman; Konstancy Kruszewski, rotmistrz; Michal Fabrycius, generał; Aleksander Kryżanowski; Natalia Padaika.

KRONIKA POLSKA.

Nowy tygodnik. Z d. 5-ym października n. s. zacznie wychodzić w Warszawie tygodnik ekonomiczno-społeczny, naukowy i literacki p. t. „Świat pracownicy”, jako organ Towarzystwa wzajemnej pomocy pracowników handlowych i przemysłowych, rozsyłany bezpłatnie wszystkim członkom tego Towarzystwa. Warunki przedpłaty: w Warszawie rb. 5 rocznie, z przesyłką pocztową rb. 6, odpowiednio półrocznie i kwartalnie. Adres redakcji: Warszawa ul. Śliżka № 9.

W szkole sztuk pięknych dla kobiet w Krakowie M. Niedzielskiej rok szkolny rozpocznie się jak zwykle z d. 1 października n. st. Profesorowie: Dział artystyczny: S. Debiecki, J. Pankiewicz, L. Wyczółkowski. Dział sztuki dekoracyjnej stosowanej do przemysłu: J. Bukowski. Dział galanterii introligatorskiej: B. Senoń. Kurs rysunków dla dzieci: M. Niedzielska. Zapisy rozpoczyna się w d. 27, 28 i 30 września w lokalu szkoły od godz. 11—12 przy ul. Kolejowej 3.

Oberwanie się dzwonu na Jasnej Górze. W sobotę ubiegłą, podczas największego ruchu, gdy kompania jedna za drugą wchodziła z orkiestrą na lasną Górę, w pobliżu południowego narożnika rozległ się huk głośny.

Okazało się, że jeden z zawieszonych świeżo dwóch nowych wielkich dzwonów wisł na rusztowaniu, bardzo pochylony. Oparcia, nie wytrzymały ciężaru, spadły z panewek, w których były osadzone, wskutek czego dzwon podczas próby dzwonięcia spadł, na szczęście, nie zrywając się z oparcia i oparł się na dolnych belkach. Wielkie to szczęście, bo gdyby się zerwał zupełnie, spowodowałby niechybnie śmierć i kalectwo wielu osób.

Katastrofa wydarzyła się z dzwonem większym, ochrzczoneym imieniem „Marya” i ważącym 24,000 funtów. W dzwon ten dzwoni się, poruszając nie serce, lecz sam dzwon, a więc przez bujanie

OFIANY.

W Administracji „Dziennika Kijowskiego” złożyli:

Na wydział lotnisk przy Tow. Dobr. p. Lucyła Hoffmannowa zamiast żyrczeń w dniu ślubu p. Bohdana Komarnickiego 2 rb.

Na Humanistykę R-Kat. Tow. Dobr. pp. Władysławowski i Tronowski zamiast wódnika na grób ś. p. dra Wacława Pomorskiego 15 rb.

Na rzecz rodzin polskich, osieroczonych d. 15 lipca b. r. do uznania Tow. Dobr. p. Edward Rościelski 15 rb.

Na rzecz rodzin polskich, osieroczonych d. 15 lipca b. r. do uznania Redakcji: za pośrednictwem p. Waler. Jozewskiego: Zarząd fabryki cukru „Czuchówka” 150 rb. — Zarząd fabryki cukru „Sitkowiec” 200 rb. — pp. M. Bronikowski 10 rb. — E. Jaworski 5 rb. — A. Sokolowski, mecenas 5 rb. — W. Łaski 5 rb. — F. Kudejko 2 rb. — Janina i Dymitr Szaryńscy 10 rb.

Na przytułek dzienny przy Kole Kobiet p. Maryla Tereszczenko-Podbereska 3 rb.

Na dom zdrowia Nauczycielstwa Polskiego w Zakopanem: za pośrednictwem p. J. Adw. Skrzyżewskiej; pp. Władysław Jabłowski 10 rb. — Włodzimierz i Dymitr Popowicze 4 rb. — Ignacy Manowski 1 rb. — Antoni Szeremietjew 1 rb. — Paweł Malachow i rb. — Michal Syromiatnikow 3 rb. — Borys Kaskin i rb. — Edward Berg i rb. — Stanisław Królkowski i rb. — O. N. i rb. — Piotr Solodow 2 rb. — Eugeniusz Skrzyżewski 2 rb.

Na kościół Matki Boskiej w Berydycowie: p. A. Z. (za sprzedane pocztówki z widokami kościoła) 30 rb.

Na szpital R-Kat. w Kijowie: p. Piotr Beno i rb.

Margaryna zamiast masła.

Da. 19 listopada 1904 r. na stacji Odesa port niejakie Leonidi zdał wazy 724 pudów masła oznaczające zawartość takowego, jako „opione masło”.

Ładunek owy adresowany był do st. Władystok U. suryjskiej kolei żelaznej. Przyjmujący ładunek na stacji pomocnik kasyera, Kunicki, spostrzegł, iż o znaczenie rodzaju ładunku było nieprawidłowe; chciał to sprawdzić otworzył on paki z domniemanym masłem przy świadkach i żandarmeryi kolejowej. W pskach, rzeczywiście, zamierzono nie masło, lecz margarynę francuską. Ekspertyza, dokonana przez laboratorium odeskiego Cesarzkiego Tow. technicznego, stwierdziła to samo. Po sporządzeniu protokołu i dokonaniu niezbędnych formalności, ładunek wysłano do miejsca przeznaczenia, Kunicki zaś, chcąc ostatecznie się upewnić, czy nie zasła jaka pomyłka, zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie do domu bandlowego br. Zeleninowych, gdzie Leonidi zakupił margarynę. Nadesłana stąd odpowiedź potwierdziła również, iż przedsiębiorcy Parigori i Leonidi nabyli w pomienionym domu handlowym kilkaset pudów margaryny.

Wobec tego iż według taryfy kolejowej przewóz margaryny znacznie drożej kosztuje niż przewóz masła, zarząd kolei Wschodnio-Chińskiej, do której przyłączona została w tym czasie kolej Usuryjska wytoczył odbiorcy pomienionego ładunku powództwo cywilne. Sąd, po dwukrotnym rozpatrzeniu tej sprawy, wydał wyrok, skazujący obiorcę na zapłatę 2454 rb. 80 kop. jako różnicę w taryfie i 4769 rb. 60 kop. grzywny. Potowa tej sumy, a mianowicie 2534 rb. 80 kop. przyznana została na mocy prawa Kunickiemu.

Z tej okazji naczelnik kolei Południowo-Zachodniej wydał dn. 5 b. m. rozkaz, w którym dziękując Kunickiemu za skrupulatne i sumienne traktowanie swych obowiązków, za dostarczenie niezbitych dowodów, zawiadzając o czemś koleję sprawę, wyraża: zwraca uwagę wszystkim agentów kolejowych na konieczność walki z nieustającymi na kolejach nadużyciami, które wyrządzają ogromne straty kolei i stawiają ją wórc Kunickiego, nawołuje do energicznej walki z nadużyciami.

KRONIKA EKONOMICZNA.

Rezultaty eksploatacji. W ciągu lipca 1904 r. koleje Pol.-Zachodnie przewiozły podróży według ogólnej taryfy ogółem 1,476,830. Ze sprzedaży biletów w tym czasie uzyskano 1,369,800

rubli 52 kop. Przewiezienie 14,520 osób według taryfy wojskowej dało kolei 3,727 rb. 28 kop. Za przewóz 60,916,367 pud. ładunków zwykłych koleje otrzymała 3,804,022 rb. 93 kop. Inne dochody w tej liczbie za przewóz były wyniosły 733,449 rb. 23 k. Razem dochody kolei za lipiec wyniosły 5,848,000 rubli, a od początku roku 45,819,003 rb. 17 kop.

Zakłady Starachowickie. Wielkie piec i walcownia żelaza Starachowic nieczynne od czasu tego czasu z powodu konweny, zawartej przez Tow. akc. starachowickie z syndykatem żelaznym „Prodamed”, w tych dniach przeszły na własność Tow. akc. zakładów mechanicznych p. f. Lilpop i Rau w Warszawie.

Nowi właściciele od Nowego Roku uruchomią zakłady, które będą wyrabiać żelazo sortymentów dawnego katalogu.

Zakłady Starachowickie w pierwszym rzędzie będą obsługiwały fabrykę maszyn i wagonów firmy Lilpop i Rau, reszta zaś produktów będą sprzedawały poza syndykatem. Ceny żelaza starachowickiego mają być nieco wyższe, niż syndykatu, ale terminy dostawy i bliższe, i bardziej ściśle, niż w „Prodamed”.

Zwznowienie działalności Starachowic czyni poważny wyłom w solidarności hut połączonej z syndykatem „Prodamed” i może prowadzić dożądane, mniej bezwzględne traktowanie odbiorców żelaza przez organy wymienionego syndykatu.

ZE SPORTU.

Wycięgi.

Dzień 3.

5 września. Pogoda zmienne, wiatr, pod koniec deszcz. Publiczności dosyć. Gra równa. 9 nagród na sumę 2750 rb.

1. Nagroda 300 rb. Wycięg z przeskokami. Dyst. 2 1/2 wiorst. Od startu do mety. „Geran” (bar. Meller-Zakomelski), która przysłała do mety o pół długości przed „Amurem” (Tuczowska-Jech. por. Dekonski). Szybk. 3 m. 35 sek.

2. Nagroda 100 rb. 1 wiorsta od startu do mety. „Burlak” (Papalazowa — jeźdź. Rudak) o 1/4 długości przed „Asją” (Rzeszetłowa — jeźdź. Fricenwanker). Szybk. 2 m. 13 sek.

3. Nagroda 250 rb. państwowej hodowli koni. 1 1/2 wiorsty. „Nowa” (Hryceniowicz — jeźdź. Jakimow), — na drugim miejscu głowa w głowę „Torpedo” (Rybickiego — jeźdź. Furman) i „Trach” (Rzeszetłowa — jeźdź. Fricenwanker).

4. Nagroda 250 rb. 1 1/2 wiorsty. Z łatwością o 3 długości „Vitesse” (Tupotłowa — por. Dekonski), następnie „Raw” i „Moderator”. Szybk. 1 m. 57 s.

5. Nagroda 500 rb. 2 wiorsty. „Nowa” (Hryceniowicz — jeźdź. Jakimow), o 5 długości za nią „Abbazja” (Papalazowa — jeźdź. Rudak). Szybk. 1 m. 30 1/2 sek.

6. Nagroda 300 rb. państwowej hodowli koni. Dyst. 1 wiorsta 100 sążni. Z 4 koni — „Bijon” (bar. Meller-Zakomelski — jeźdź. Hawron) o 3 długości za nim „Zwiedza”, „Katty-Florence” i „Czek”. Szybk. 1 m. 25 1/2 s.

7. Nagroda 250 rb. państwowej hodowli koni i wiorst. „Zbyszko” (Hryceniowicz — jeźdź. Jakimow), o głowę za nim „Jarema”. Szybk. 1 m. 13 1/2 s.

8. Nagroda dodatkowa 200 rb. 1 1/2 wiorsty. „Elita” (Poleika — jeźdź. bar. Meller-Zakomelski), o 3 długości za nim „Heel”. Szybk. 1 m. 58 s.

9. Nagroda dodatkowa 200 rb. 1 1/2 wiorsty. Prowadził „Tivali”, wygrał „Faworyt Oranów” (Hryceniowicz — jeźdź. Jakimow), o pół długości za nim „Ecarie”. Szybk. 1 m. 56 s.

Wycięgi zakończyły się o g. 5 m. 50 wieczorem. Następnę wycięgi w dniu 9 września.

Telegramy.

Od korespondentów własnych i Agencji Prasa-Rosyjskiej).

Zajęcie w parlamencie węglerskim.

Budapeszt (AP) Izba deputowanych. Po g. 6 r. wieczorem Pawlik rozkazał dwóm politycyantom wyprowadzić hr. Someysa. Różnego otoczyli towarzysze.

Hr. Karolyi zaczął pięcioma okładką politycyantów, którzy następnie zostali odparci.

Jeden z politycyantów, któremu Pawlik rozkazał wyprowadzić deputowanego, oświadczył, iż tego nie uczyni, co wywołało triumfujące okrzyki wśród opozycji i oklaski na galerii. Politycyanta aresztowano.

Deputowany Jarmy, którego wyprowadza pięciu politycyantów, opera im się w rozpaczliwy sposób, wreszcie pada zemdlony.

Deputowani stojący w pierwszym szeregu stawiają opór politycyantom. Rozegrują się dzikie sceny.

Hr. Karolyi wyrwa się politycy, dobiega do ławek i pada bez przytomności. Lekarze udzielają pomocy.

Hr. Battyanyi mimo energicznego oporu zostaje wyprowadzony z sali.

Wkrótce wszakże większość wyprawdanych deputowanych powraca do sali. Ławy opozycji prawie zupełnie. Pawlik proponuje opozycyi, aby opuściła salę.

Opozycja protestuje. Politycy wyprowadza cały szereg członków opozycji.

Hr. Juliusz Andrassy zwraca się do opozycji, oświadcza, iż należy działać zgodnie, i proponuje zebrać się na uradę. Deputowany Barabasz, którego wyprowadzają z sali krzyczy: „Niech żyje republika”. Pawlik udaje się do Tiszy po dalsze wskazówki.

Po powrocie Pawlika hr. Apponyi oznajmia mu, iż deputowani sami się usuną, jeżeli politycy opuści gmach.

Pawlik wydaje oświadczenie rozporządzenia. Opozycja, z której pozostaje 14 deputowanych, opuszcza salę.

O g. 8 i pół wieczorem Tisza znowia posiedzenie i wskazuje na to, że ostatecznie wypadki powinny przejąć smutkiem i przerażeniem każdego węgry oraz usprawiedliwia zarządzone przez siebie środki.

Parlament postanowił przekazać komisji kwestyę nietykalności 60 posłów, a decyzję zakomunikować po upływie 24 godzin.

Następnie odczytano reskrypt cesarza do wyborców członków delegacji.

Minister skarbu udziela wyjaśnień w sprawie budżetu. Posiedzenie zostało zamknięte o g. 10-ej wieczorem.

Zbrojenia Holandyi.

Haga (AP). Minister wojny wniósł do izby deputowanych projekt prawa o asygnowaniu półtora miliona guldenów na wzmocnienie Wilisjenu. Następnie postanowiono wyasygnować kredyty na ulepszenie fortyfikacji w Keikeldinie i na wzmocnienie artyleryi w Hukwangolandzie i Emeidene.

Ze sportu samochodowego.

Dijon (AP). Uczestnicy rosyjscy międzynarodowego raidu automobilów przybyli przed innymi uczestnikami i byli spotykani przyjaźnie.

Odesa (AP). Rozpoczęły się krymskie wycięgi samochodów na dystansie Odesa—Sewastopol i z powrotem.

Katastrofa kolejowa.

Londyn (AP). Pociąg express, idący z

Chester do Liverpoolu, wykołcił się w pobliżu Dyttonu.

Lokomotywa uderzyła o most. 7 wagonów ogarnęły plomienie. 14 pasażerów spalonych; 30 doznało obrażeń.

Praca oddziałów ratunkowych była utrudniona z powodu tego, iż ogień uniemożliwiał zbliżanie się do wagonów.

Rokowania pokojowe.

Rzym (AP). „Popolo Romano” pisze, iż przyjazd Bertoliniego i bezwzględny wyjazd jego po naradzie z Giolittim usprawiedliwia przypuszczenie, iż przedwstępne rokowania mogą wkrótce doprowadzić do likwidacji konfliktu.

Petersburg (Wł.). Rokowania pokojowe włosko-tureckie zostały przerwane wórc stanowczej odmowy Turcyi zręce się Trypolisu i Cyrenaiki.

W Maroku.

Casabianka (AP). Podczas starcia z tubylcami na wschód od obozu chadzerackiego francuzi stracili 9 zabitych i 30 rannych.

Sprawy chińskie.

Makden (AP). Ogłoszono w mieście stan wojenny.

Makden (AP). Według informacji chińskich mongolowie wszędzie ponoszą porażki. Podobno księżka mongolska zamierzają wysłać do Petersburga deputację z prośbą o pomoc i opiekę.

Wypadek na manewrach.

Wilhelmshafen (AP). Fala zmyła trzech marynarzy z pokładu torpedowca, biorącego udział w manewrach. Dwaj marynarze zostali uratowani trzeci utonął.

Zaprzaczenie.

Rzym (AP). Agencja Stefaniego zaprzecza wiadomości, jakoby rząd włoski prowadził układy z zagranicznymi grupami finansowymi o zaciągnięciu 600 milionowej pożyczki dla Turcyi.

Zasiłubiny.

Wiedeń (AP). Cesarz przybył do zamku Ballsee na zaśliabiny arcyksiężniczki Elżbiety-Franciszki z hrabią Jerzym Waldburgiem.

Wybuch.

Stassfurt (AP). W kopalni węgla nastąpił wybuch prochu. Poniosło śmierć 4 ludzi.

Przed wyborami.

Petersburg (Wł.). „Riecz” w obszernym artykule omawia sprawę wyborów w Warszawie i Łodzi. Stwierdzając przewagę żywiołu żydowskiego w obu miastach, gazeta zgadza się na wybór polaka w Warszawie, dowodzi jednak, iż Łódź powinna bezwarunkowo wybrać żyda.

Petersburg (Wł.). Komunikują, iż kandydat postępowców z pierwszej kuryi w Moskwie Czetwierikow zerwał się kandydatury, nie widząc możliwości urzędowania w czwartej Dumie żądał wyborów.

Petersburg (Wł.). Do „Rieczy” donoszą z Nieżyna iż postępowcy poprą kandydaturę Głebowa, wiceprezesa frakcyi październikowców, przeciwko któremu nacjonalisci i prawosłowcy, popierani przez kolejarzów, prowadzą usilną agitacyę.

Skazanie redaktora.

Odesa (AP). Redaktor „Odeskich Now.” za umieszczenie rozmowy z byłym posłem do Dumy Państwowej Gulkinem, w której dopatrzone się nawoływania do obalenia istniejącego ustroju państwowego, został skazany na 1 1/2 roku twierdzy.

W sprawie zaliczania studentów.

Petersburg (AP). Ministerstwo przemysłu i handlu ogłasza, iż zaliczanie studentów do petersburskiego, kijowskiego, warszawskiego i dońskiego instytutów politechnicznych oraz instytutu górniczego zostało już zakończone i że dalsze próby o przyjęcie nie będą rozważane.

Wywiad dziennikarski.

Petersburg (Wł.). Sekretarz Dumy Państwowej Sazonowicz w rozmowie z dziennikarzami wypowiedział się przeciwko przesładowanemu prasy, twierdząc, że pojedynczy administrator nie jest kompetentny w ocenie artykułów dziennikarskich i kieruje się jeno osobistym wrażeniem.

Sazonowicz potępił również warunki krępujące akcyę wyborczą. Mniema on, że 4-ta Duma Państwowa będzie podobna do Dumy trzeciego powołania.

Skarga Puryszkiewiczza.

Petersburg (Wł.). Puryszkiewicz zwrócił się do Kokowcewa i Makarowa ze skargą na to, iż ojca jego wykreślono w Kiszyniowie z listy wyborców. Skarga Puryszkiewiczza została przyjęta przychylnie.

„Rusk. Znam.” przeciw

Balonem przez Alpy.

Armand Console, zuchwały redaktor fotograficzny londyńskiego „Daily Mirror”, czyniąc zadość żądaniom swego pisma, przeleciał balonem przez Alpy centralnie w towarzystwie znanego aeronauty, kapitana Spelteri. Podróż ta istotnie bardzo niebezpieczną i ryzykowną opisuje w swoim artykule złączając równocześnie zdjęte z góry fotografie.

„Dnia 20 sierpnia po południu o godzinie trzy na czwartą — pisze Console — dał Spelteri hasło do wstępu. Przy towarzyszeniu znanych okrzyków sześciu angielskich turystów (wzlot odbył się w In-traken) wznosił się balon prosto w górę. Pogoda była wspaniała, ciepła, ale na wysokości około sześciuset metrów dostaliśmy się w sferę dotkliwego zimna i wiatru, który zamiast nas nieść wprost na Jungfrau, pędził balon w przeciwnym kierunku, ku „Thunersee”. Dopiero po zrzućciu odpowiedniej ilości balastu dostaliśmy się w górę i powietrze, które jednak pędziło nas wciąż ku miejscu naszego startu, a dopiero stamtąd w stronę Jungfrau, Eger, Rothorna i lodowca Titi. Dziwne uczucie ogarnęło mnie, kiedyśmy przelatywali nad łańcuchem śniegami pokrytych gór. Widziałem spadające lawiny śnieżne i lodowe, z hukiem gromowym toczące się w doliny strumienie, które wyglądały jak niewinne, ciche, płynące strumyczki. Patrząc z tej wysokości na góry, miało się wrażenie, że zmieszaliby się poprosu w garści, a lawiny — że możnaby sprzątnąć miotłą. Patrząc z góry nie można było wyrobić sobie jakiegokolwiek zdania ani o wysokości, ani o strasznej potężności spływających się na dół lawin i piargów. Jeziora wyglądały, jak kałużki, wioski — niby z pudełek od zapalek. Leciałeśmy teraz na wysokości 5,000 metrów. Tymczasem zrobiło się ciemno, pod nami rozłożyła się szeroko jakaś czarno-biała góra, jak gdyby chciała groźnie stanąć nam na drodze. „Musimy wzniesić się wyżej, albo się rozbiemy!” — krzyknął Spelteri. Jednak mimo, że pozbiliśmy się sporo balastu, nie tylko, że nie wzniesiliśmy

się w górę, ale staliśmy się pastwą wiejących ze wszystkich stron wiatrów, nie mogąc się przyciem w ciemnościach zorientować.

Koło jedenastej godziny w nocy zaczął nam się dawać we znaki wpływ rozrzedzonego powietrza. Tętno mego serca było coraz wolniejsze, stałem się śpiący, dręczyły mnie nudności. O godzinie pół do pierwszej byliśmy w samym środku nad centralnymi Alpami, wzniesiłem książkę, którą swym dziwnym światłem oblał śnieżyście srebrny i lodowce, tak, że wszystko lśniło, jak srebro. W godzinę później osiągnęliśmy maksimum naszej wysokości, a mianowicie 5,340 m. Znajdowaliśmy się w stanie rozpaczyliwie podobnym do choroby morskiej i nie żyliśmy sobie niczego, jak tylko móżdż jak najprędzej zasnąć. Ale kapitan nastawał na mnie uparcie, abym się tego sam wyrzekł. Mógłbyś pan zasnąć raz na zawsze! — mrucał groźnie. — Termometr wskazywał wprawdzie tylko cztery stopnie C poniżej zera, ale skostniałem z zimna i nawet potępiłem mnie nie rozgrzał, tak, że Spelteri postanowił zniżyć lot o trzysta metrów. Ale i to nie przyniosło mi żadnej ulgi, tak, że w końcu już nie wiedziałem co się ze mną dzieje i zasnęłam. Zbudziłem się dopiero na krzyk kapitana: Prędkiej, prędkiej wyrzuc pan balast. Ale moje ręce tak skostniały, że nie mogłem niemi ruszać. Zbliżyliśmy się jednak do góry, przez którą stanowczo musimy przelecieć. Z kurczowym wysiłkiem starałem się podźwignąć worek balastu — naprzód. W tym, wpadły mi w ręce butelki z piwem; nie namyślając się wyrzuciłem cztery z górną. Balon dzwignął się trochę i szczęśliwie przelecieliśmy nad górą. — Nie wiem, gdzie się znajdujemy — rzekł naraz kapitan. Widzę tylko śnieg i lod i jeśli spadniemy tutaj, w tej pustej i bezładnej okolicy, nikt nas nie znajdzie! — O czwartej godzinie rano zawał kapitan: — Mam tylko dwa woreki balastu, musimy teraz uważać. Jeżeli stracimy te dwa woreki, stoniec wędzić, kasz zaczynać się rozgrzewać i rozszerzać, balon przysię jak bańka i zabawa skończona! Musimy wylądować, jak tylko to będzie możliwe! W pół godziny później ogarnęła nas burza, która zszalała balonem miotać nie na zarty. Mina kapitana była bardzo poważna. Wyrzucił jeden worek z balastem. Przeleciałszy nad

trzema lodowcami ujrzeliśmy kontury jakiegoś miasta; aż do nas dolatywało porykiwanie krów i dźwięk dzwonek. Opuściliśmy się jeszcze niżej, aż wreszcie gondola spadła na lodowiec po którym wlokła się jakich 30 metrów. Kiedyśmy się pożyli reszty balastu, pomógł nas wiatr w stronę wsi Unterammengau. Kapitan otworzył wentyl i wylądowałśmy bez przypadku na jakiejś hali górskiej. Podczas czterdnastego i półgodzinnej podróży przelecieliśmy najmniej czterysta kilometrów. Kiedyśmy z pomocą wieśniaków umieścili w odpowiednim miejscu balon i popieszyli do gospody, zostaliśmy ku naszemu wielkiemu zdziwieniu przyjęci przez trzech policyantów, którzy nas aresztowali. Złaje się uważano nas za szpiegów. Dopiero po półtoragodnym przymusowym pobycie we wsi, udało się nam przekonać o naszej niewinności podejrzliwe organy władzy.

Walka z aeroplanami.

Równocześnie z zastosowaniem balonów i aeroplanów do użytku armii lądowej i marynarki, rozpoczęto szukać środków do walki z nimi. Już w roku 1874 podczas oblężenia Paryża skonstruował Krupp armatę przeciw balonom; próby podjęte wówczas zakończyły się rychło bez echa. Rzecz stała się aktualną, gdy zaprowadzono balony ze sterem i aeroplany. Dla kół fachowych nie ulegało wątpliwości, że roli obronnej nie można było zostawić samej flotyli napowietrznej, lecz że należało również armii „ziemskiej” dać środek obrony. Pierwszych praktycznych doświadczeń o zastosowaniu podczas wojny aeroplanów i zwalczaniu ich dostarczyła wojna w Trypolitanii. Rezultaty te tracą na wartości odnośnie do terenu wielkiej wojny europejskiej z uwagi, że w Trypolitanii tylko jedna strona posługiwała się aeroplanami i że broń, jakiej turcy mogli przeciw nim użyć, nie ma znaczenia wobec środków, wypróbowanych przez armię europejską. Świerdzą tam, że strzały piechoty,

zwrócone przeciw aeroplanom, będącym w pełnym ruchu, pozostawały bez rezultatu. Również nie powiodło się turkom zniszczyć je strzałami armatnimi. Fachowy tłumacz, że turcy rozporządzali działami starszego systemu, podczas gdy do walki z aeroplanami raczej działałyby szybkostrzelne mogłyby być użyte. Posiadają one jednak te ujemną stronę, że stosunkowo trudno celować z nich w górę i trzeba by stosować skomplikowane adaptacje, a zaimby wycelowano, aeroplan byłby poza polem strzału. Dypłoki zatem nie obmyślał technicy specjalnego dział, pozostając na razie lekkie baterie polnych haubic, jako jedyna broń do skutecznego walki z aeroplanami.

Pierwsze próby podjęto w Niemczech w roku ubiegłym pod Gdątkim. Za cel służyły latawce, ciągnięte przez ładnie torpedowe. Próby powtórzone niedawno w Jüterbog; na ćwiczenia te wysłano liczną artylerzystów z całych Niemiec. Okazało się, że strzelanie do aeroplanu jest jeszcze trudniejsze niż myślnie. Dopiero po licznych próbach udało się wyszukać sposób skutecznej walki z aeroplanami. Komendantom baterii dodano dwóch ludzi: podporucznika, który mierzył odległość i porucznika, którego obowiązkiem jest podać przypuszczalną szybkość aeroplanu. Z chwilą ukazania się aeroplanu na widnokręgu, bateria nastawia kilka dział w kierunku ich lotu. Podporucznik z przyrządów do obliczenia odległości staje przy komendancie i co pół minuty odczytuje ją głośno klerownikowi baterii. Równocześnie daje drugi oficer informację o szybkości lotu aeroplanu na podstawie obliczeń, dokonanych przy użyciu skomplikowanego przyrządu, połączonego z lotnią.

Na dany znak w oznaczona większa przesterżenie daje się szereg raz po raz po sobie następujących strzałów. W czasie prób w Jüterbog stwierdzono, że w tym kierunku winno się rozporządzać wyjątkowo biegłą i rzetelną obsługą baterii, która musiałaby przejść długi szereg wstępnych ćwiczeń. Drugi moment, jak podnoszą fachowcy, stanowi twierdzenie, że w razie walki z aeroplanami, baterie odnośnie musiałaby być użyte tylko do walki z aeroplanami a nie mogłyby działać na ładzie. Należałoby tedy zaprowadzić specjalne baterie dla walki z aeroplanami.

Zwrócono również uwagę na umieszczenie baterii na takich stanowiskach, skądby nie łatwo było je dostrzedz lotnikom w czasie rekonesansu. Najlepiej nadają się pozycje na skrajach lasów, lub w krzakach. Świerdzą również, że lotnicy na pewnej znacznej odległości nie dostrzegali baterii w polu, gdy złożyła ich pozostawała bez ruchu.

Z giełdy cukrowej.

Z kryształem na terminy jesienne usposobienie małowolne lecz stałe; ceny na stacjach fabrycznych kolei Południowo-Zachodnich 3 rb. 80 kop. — 3 rb. 82 kop. Ze świadectwami cesyjnymi mocno placąc 99—99 i pół kop. za pud.

Mocne usposobienie daje się również zauważyć ze świadectwami wywozowymi: za finlandzkie dają 69 kop. — 70 kop., za perski 67 kop. — 67 i pół kop.; prawa konwencyjne notowano po 40 — 41 kop. za pud. W cenach rafinady w ciągu ostatnich dni zmian nie zasło; usposobienie mocne.

W ciągu ubiegłego tygodnia komisja notowań przy giełdzie kijowskiej zatwierdziła następujące znaczniejsze transakcje:

Kryształ produkcyjny 1912—1913 r.:

- 1) 30,000 pudów, stacja Szwarcwata, kolei Pol., po 3 rb. 93 kop. na grudzień—lutą (Kijowski Bank Prywatny—bankowi Zjednoczeniowi);
- 2) 50,400 pudów, stacja Michajlenki, kolei Pol. Zach., po 3 rb. 87 kop. na październik—grudzień (spadk. F. Tereszczuki—bankowi Zjednoczeniowi);
- 3) 60,300 pudów, stacja Tukańcza, kolei Pol. Zach., po 3 rb. 82 i pół kop., na wrzesień—grudzień (właściciel cukrowni—bankowi);
- 4) 66,600 pudów, stacja Biela Cerkiew, Kozanka, Ustynowska kolei Pol. Zach., po 4 rb. 5 kop. (termin 30 lipca), na lipiec z prawem zabrania przed terminem (Bank—Warszawskiej filii banku Międzynarodowego).

ARDINE
WYKWINTNY LIKIER

Handel towarów kolonialnych i delikatesów
TOMASZA TUŁAKA
r. iniejszem zawiadamiam W. P. właścicieli ziemskich, że otworzyłem w HUMANIU obok Banku Ruskiego-Przemysłowego, sklep towarów kolonialnych delikatesów i wszelkich produktów spożywczych. Polecam wyborowe wędliny litewskie, serwy zagraniczne i krajowe, ogromny wybór różnych kęsów i marynat. Wszystko sprowadzam z pierwszych źródeł i po cenach jak najniższych. Z poważaniem Tomasz Tułak.

Nowo-otworzona OKRYĆ DAMSKICH
praoownia
I. Drzewieckiego
Prorzeźna № 5. I piętro.
B. krojeckiego fil my „E. Herse”.
Przyjmuje obstalunki po cenach umiarkowanych. 3786

Chiński magazyn herbaty
T. I. KOMAROWA
Kreszozatyk № 48.
Sprzedaż detaliczna po cenach hurtowych:

Herbata Popowa, Gubkina, Kuzniecowa, Perłowa, Botkina, Wysockiego, Diemientiewa i in. firm. Jedyny magazyn w Kijowie, gdzie jest palona i mielona za pomocą maszyn elektrycznych w obecności kupującego. Surogaty własnego wyrobu.

Kakao Holenderskie lepiny elektryczne w sztych firm od 20 kop. do 20 kop.

Czekolada, herbatniki, karmelki, oukierki owocowe i in. Wyroby cukiernicze: G. Bormana, Sit i S-ki, Kromskiego i in. lepszych firm. Zawsze świeże. Pp. kupującymi herbatę, kawę, wyroby cukiernicze, kakao — dodaje się premium z wielkiego wyboru wspaniałych rzeczy, stale posiadanych na składzie lub też rabat w gotówce. Meble bambusowe i parawany gotowe i na obstalunek. 3837

Uwadze cukrowni i plantatorów!
Fabryka wag Paral i S-ka
Kijów, Bibikowski Bulwar 77. Poleca na sezon przygotowane:

WAGI wozowe, setne, dziesiętne oraz specjalne do ważenia cukru. 3856

Fabryka Wyrobów Metalowych
DOM HANDLOWY
M. Bukowiński i L. Dyakowski
w KIJOWIE.
Latarnie żarowo-naftowe
„LUNA”

Najnowszej konstrukcji. Efektowny wygląd. Duża siła światła. Mały rozchód nafty. Nader łatwa obsługa. Długotrwała sprawność. 594

Cenniki gratis — franco.

Adres: Kreszozatyk № 5. Telef. 9-27 i 25-13
Telegraficzny „Emb — Kijów”.

Zatw. przez Minist. Spr. Wewn. 3817
Zakład i Szkoła gimnastyki szwedzkiej i masażu
Heleny Kuczalskiej

kierownictwo i wykłady lekarzy specjalistów przeniesione do nowego lokalu, odpowiednio urządzonego w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 6, przytem kursy kosmetyki i gabinety do zabiegów kosmetycznych. Świadectwa ważne w całym państwie. Zapisy od 15 września.

4711. FARBA DO WŁOSÓW
z ekstraktu orzechów. przysw. kol. włos. szyb. i trwałe stos. do zyczo. od najsia blond do kol. czar. Gwarant. nieszk. Perf. № 4713 Ferd. Müllersj. Dstaw. Dwercu Kol. J. R. R. g.

Kijowska 1-sza Sala Licytacyjna
Kreszozatyk 27 wprost Prorzeźnej.
Posiada na sprzedaż w wielkim wyborze najrozmaitsze meble, starożytnie i wycieczne obrazy, grawiury, brzozy, porcelane, kosztowne rzeczy, dywany, portyery, gramofony i in. Każda rzecz ma cenę oznaczoną. Sprzedaż z wolnej ręki nie sprzedanych na licytacyi rzeczy codziennie od g. 10 rano do 7 wiecz. Licytacja w piątek. 4981

Dziennik Kijowski

Pismo polityczne, społeczne i literackie.
PIERWSZE I JEDYNE GODZIENNE PISMO POLSKIE NA RUSI.

„Dziennik Kijowski” wychodzić będzie w roku 1912, w siódmym roku swego istnienia, pod kierunkiem dotychczasowym i z programem politycznym niezmiennym.
„Dziennik Kijowski” w drodze dalszego doskonalenia się wprowadza w roku 1912 szereg ulepszeń w dwóch przedewszystkiem działach: **informacyjnym i literackim.**
W dziale **informacyjnym** czytelnicy „Dziennika Kijowskiego” będą obsługiwani przez szereg **własnych Agencji telegraficznych „Dziennika”,** mieszczących się we **wszystkich większych miastach w kraju i zagranicą,** jako też przez Petersburską Agencję Telegraficzną.
O życiu prowincyi dostarczać będzie wiadomości czytelnikom „Dziennika” szereg korespondentów, własnych ze wszystkich okolic naszego kraju.
W dziale **literackim** „Dziennik Kijowski” drukować będzie:

dalszy ciąg = **„Listów z Afryki”** **Wład. Rodowicza.**

Cykl wrażeń artystycznych **JERZEGO ŻUŁAWSKIEGO** z pod włoskiego nieba
„Z SŁONECZNEJ PIELGRZYMKI”

„Dziennik Kijowski” zapewnił sobie ponadto współpracownictwo **pierwszorzędnych sił** nasyżych literackich i naukowych.

Prenumeratorom „Dziennika Kijowskiego” będzie przysługiwało w roku 1912 prawo nabywania po cenach niższych następujących wydawnictw:
„Dzieje Porozbiorowe Litwy i Rusi” — HENRYKA MOŚCICKIEGO; „Historja Polska” — FELIKSA KONECZNEGO; „Rok Polski” i „Encyklopedia Staropolska” — ZYGMUNTA GLOGERA.

WARUNKI PRENUMERATY „Dziennika Kijowskiego” pozostają niezmiennione:
W kraju **12 rb. rocznie, 6 rb. półrocznie, 3 rb. kwartalnie, 1 rb. miesięcznie.**
Zagranicą **18 „ „ 9 „ 4.50 „ 1.50 „**
Osobom, które opłacały dotychczas niższą prenumeratę, prawo to będzie przysługiwało nadal.

DOM HANDLOWY
H. MOSER i S-ka
Zaloz. w Rzesji Zaloz. w Szwajcaryi
w r. Właz. w r. r. 1920.
Maria **Hy. Moser & Co.** fabryczna.

w KIJOWIE, Kreszozatyk № 29.1.

NOWY ODDZIAŁ z kompletnym wielkim wyb. zegarków kieszonkowych własnej fabryki (znajd. się w Lowie w Szwajcaryi)
Zegarów ściennych, marmur., bronzowych, gabinetow. z czerwonego drzewa.
Dewizek złotych, srebrnych i metalowych.
Ostrzeżenie.
W celu zapobieżenia wypadkom podszywania się pod naszą firmę przez niektórych handlujących, uważamy za niezbędne polecać pragnącym nabyć zegarki naszej fabryki, aby zwracali baczną uwagę, czy na zegarkach kieszonkowych znajdują się litery „Hy”. umieszczone obok nazwiska w języku francuskim na marce fabrycznej i napisach, gdyż wyłącznie z taką marką i napisem zegarki są naszego wyrobu.
Składy i magazyny znajdują się również w S.-PETERSBURGU w MOSKWIIE PRZES. NOWOGR. na jarmarku Newski 26. Ilinka 14. Plac Główny 17, 18, 19 i 20.
Katalogi wysyłają się bezpłatnie. 3933

Rozkład jazdy.

Na kolejach Południowo-Zachodnich

Nr 1. Kur. I i II kl. Odesa, od g. 9 w., prz. 9 m. 31 r. — Nr 9. Kur. I i II kl. Warszawa, odch. g. 7 m. 10 w., prz. g. 10 m. 15 r. — Nr 11. Kur. I, II i III kl. Petersburg, odch. g. 9 m. 30 r., prz. g. 9 m. 10 w. — Nr 7. Osob. I, II i III Odesa, Woloczyska, odch. g. 9 m. 35 w., prz. g. 8 m. 48 z r. — Nr 13. Osob. I, II i III kl. Warszawa, odch. g. 1 w n., prz. g. 6 m. 27 r. — Nr 5. Osob. I, II i III kl. Odesa, Nowosielice, Humani, odch. g. 12 m. 25 w n., prz. g. 6 m. 15 r. — Nr 21. Pośp. I, II i III kl. Rostów n. D., Sewastopol, odch. g. 8 m. 20 r., prz. g. 9 m. 50 r. — Nr 19. Osob. I, II i III kl. Mikołajów, Sewastopol, odch. g. 7 m. 20 w., prz. g. 10 r. — Nr 29. Osob. I, II i III kl. Radziwiłłów, odch. g. 7 m. 50 wiecz., prz. g. 9 m. 12 r. — Nr 5. Osob. I, II i III kl. Sarny, Warszawa, odch. g. 11 m. 55 w n., prz. g. 7 m. 28 r. — Nr 3. Poest. I, II i III kl. Odesa, Brześć, odch. g. 9 r., prz. g. 9 m. 23 w. — Nr 17. Poest. I, II i III kl. Elizawetgrad, odch. g. 11 m. 30 w., prz. g. 7 m. 50 r. — Nr 3. Poest. I, II i III kl. Warszawa, Sarny, odch. g. 2 m. 35 po pld., prz. g. 4 m. 40 po pld. — Nr 27. Osob. I, II i III kl. Biela Cerkiew, odch. g. 5 m. 25 po pld., prz. g. 9 m. 25 r. — Nr 15. Towar.-osob. I, II i III kl. Humani, Odesa, Rostów, odch. g. 10 m. 50 r., prz. g. 6 m. 27 po pld. — Nr 31. Towar.-osob. IV kl. Znamienka, Odesa, odch. g. 9 m. 55 w., prz. g. 12 m. 20 po pld. — Towar.-osob. IV kl. Sarny, Warszawa, odch. g. 10 m. 45 w., prz. g. 7 m. 18 r.

Na kolei Moskiewsko-Kijowsko-Woronieckiej.

Nr 2. Pośp. I, II i III kl. Charków, Moskwa, odch. g. 12 m. 30 po pld., prz. g. 5 po pld. — Nr 4. Osob. I, II i III kl. Nawia, Moskwa, odch. g. 12 m. 10 w n., prz. g. 5 m. 40 r. — Nr 12. Osob. I, II i III kl. Artakowo, Woronec, od g. 7 w., prz. g. 9 m. 30 r. — Nr 14. Osob. I, II i III kl. Artakowo, Kursk, odch. g. 10 m. 45 w., prz. g. 7 r. — Nr 16. Osob. I, II i III kl. Bachmacz, Kursk, odch. g. 1 po pld., prz. g. 4 m. 15 po pld. — Nr 18. Osob. I, II i III kl. Bachmacz, Petersburg, odch. g. 7 m. 30 w., prz. g. 10 m. 35 r. — Nr 2. Pośp. I, II i III kl. Poltawa, Charków, odch. g. 6 w., prz. g. 11 m. 35 r. — Nr 4. Osob. I, II i III kl. Poltawa, Rostów n. D., odch. g. 11 m. 15 w., prz. g. 6 m. 30 r. — Nr 6. Towar.-osob. I, II i III kl. Poltawa, Władysławka, odch. g. 8 r., przych. o g. 11 m. 13 w.

